

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷۶

تاریخ ۱۳۷۵/۱۰/۲۷

پوست در

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۷۰۹۷/۱۰۹۳۲۷ مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۲ دولت در خصوص الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای بیابان‌زدایی در کشورهای - به ویژه در آفریقا - که بطور جدی با خشکسالی و بیابان‌زایی مواجه می‌باشند، که یک فوریت آن در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۲ تصویب شده بود، در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۱۱ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. ب

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷۴ - ق

تاریخ ۱۵ / ۱۰ / ۷۵

پوست

بیتعالی

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای بیابان زدایی در کشورهای که به طور جدی با خشکسالی و یا بیابان زایی مواجه می باشند - به ویژه در آفریقا

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای بیابان زدایی در کشورهای که به طور جدی با خشکسالی و / یا بیابان زایی مواجه می باشند به ویژه در آفریقا مشتمل بر یک مقدمه و چهل ماده و چهار الحاقیه به شرح پیوست ملحق شده و اسناد مربوط را تسلیم نماید.

تبصره - دولت جمهوری اسلامی ایران در صورتی مجاز به استفاده از روشهای موضوع بند (۲) ماده (۲۸) کنوانسیون در مورد حل اختلاف می باشد که مراتب حسب مورد به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با بیابان زایی در کشورهای که به طور جدی با خشکسالی و یا بیابان زایی مواجه می باشند - به ویژه در آفریقا

اعضای این کنوانسیون:

باتایید بر اینکه انسانها در مناطق آسیب دیده یا در معرض تهدید، محور فعالیتهای بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی می باشند،
با انعکاس نگرانی فوری جامعه بین المللی، از جمله کشورها و سازمانهای بین المللی درباره اثرات منفی بیابان زایی و خشکسالی،
با آگاهی از اینکه مناطق خشک، نیمه خشک، نیمه مرطوب جمعاً بخش قابل توجهی از وسعت اراضی کره زمین را تشکیل داده و سکونتگاه و منبع معیشت بخش بزرگی از جمعیت خود می باشد،
با علم به اینکه بیابان زایی و خشکسالی مسایلی در مقیاس جهانی می باشند که تمام نواحی

تعلیه

نواحی دنیا را تحت تاثیر قرار می دهند و اقدام مشترک جامعه بین المللی برای بیابان زدایی و یا کاهش اثرات خشکسالی ضروری می باشد،

باتوجه به تمرکز بالای کشورهای در حال توسعه، بخصوص کشورهای کمتر توسعه یافته در میان کشورهایی که خشکسالی جدی و یا بیابان زدایی را تجربه کرده اند و به ویژه آمار تاسف بار این پدیده ها در آفریقا،

همچنین باتوجه به اینکه بیابان زدایی ناشی از واکنش متقابل پیچیده عوامل فیزیکی، زیست شناسی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی می باشد،

بادر نظر گرفتن اثر تجارت و جنبه های مرتبط روابط اقتصادی بین المللی بر روی توانایی کشورهای مبتلا به برای بیابان زدایی،

با این آگاهی که رشد اقتصادی پایدار، توسعه اجتماعی و فقر زدایی، اولویتهای کشورهای مبتلا به در حال توسعه، بخصوص در آفریقا بوده و برای رسیدن به اهداف به صورت پایدار ضروری می باشد، با این تفاهم که بیابان زدایی و خشکسالی از طریق ارتباطات متقابل خود با مسایل مهم اجتماعی مانند فقر، بهداشت و تغذیه ناکافی، عدم امنیت غذایی و مسایل ناشی از مهاجرت، جابجایی افراد و فعل و انفعالات جمعیتی روی توسعه پایدار اثر می گذارد،

با قدردانی از اهمیت کوششها و تجارب گذشته کشورها و سازمانهای بین المللی در بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی، به خصوص در اجرای طرح عمل بیابان زدایی ملل متحد که در کنفرانس بیابان زدایی ملل متحد در سال ۱۹۷۷ برابر با سال ۱۳۵۶ هجری شمسی به تصویب رسید،

با آگاهی از اینکه، علیرغم کوششهای به عمل آمده در گذشته، پیشرفت در بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در حد انتظار نبوده است و اینکه یک برخورد جدید و موثر در تمام سطوح در چهارچوب توسعه پایدار مورد نیاز می باشد،

باشناسایی اعتبار و ارتباط تصمیمات منخذه در کنفرانس سازمان ملل برای توسعه و محیط زیست، به خصوص دستور کار (۲۱) و فصل (۱۲) آن، که پایه ای را برای مبارزه با بیابان زدایی فراهم می کنند،

با تاکید مجدد در این راه بر تعهدات کشورهای پیشرفته بدان صورت که در بند (۱۳)

تعلیه

فصل (۳۳) دستورکار (۲۱) ملحوظ است،

با یادآوری قطعنامه شماره ۴۷/۱۸۸ مجمع عمومی، به خصوص اولویت مندرج در آن برای آفریقا و تمامی سایر قطعنامه‌های ذی‌ربط ملل متحد، تصمیمات و برنامه‌های مربوط به خشکسالی و بیابان‌زایی، همچنین اعلامیه‌های مربوطه توسط کشورهای آفریقای و سایر مناطق،

با تاکید مجدد بر "اعلامیه ریو" در مورد محیط زیست و توسعه که در فصل (۲) خود بیان می‌دارد که دولتها، بر طبق منشور ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل، نسبت به اقدام برای استحصال منابع خود در راستای سیاستهای زیست محیطی و توسعه‌ای خود حق حاکمیت دارند و همچنین مسوولیت دارند تا اطمینان یابند که فعالیتهای داخل در حوزه قضایی و یا کنترل آنها سبب خسارت به محیط زیست سایر دول و مناطق خارج از محدوده حوزه قضایی ملی آنها نگردد،

با تشخیص اینکه کشورها نقش حساسی در بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی داشته و اینکه پیشرفت در این زمینه به اجرای محلی برنامه‌های عمل در مناطق آسیب دیده بستگی دارد،

همچنین با تشخیص اهمیت و ضرورت همکاریهای بین‌المللی و مشارکت در بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی،

با تشخیص مجدد اهمیت ارابه وسایل موثر به کشورهای در حال توسعه مبتلابه، به ویژه در آفریقا، از جمله منابع مالی اساسی، شامل منابع مالی جدید و اضافی و دسترسی به فن‌آوری که بدون آن انجام تعهدات آنها در رابطه با کنوانسیون حاضر مشکل خواهد بود، با ابراز نگرانی در مورد تاثیر بیابان‌زایی بر روی کشورهای مبتلابه در آسیای مرکزی و در «اوراق قفاز»، با تاکید بر نقش مهم زنان در مناطق آسیب‌دیده از بیابان‌زایی و خشکسالی، مخصوصاً در نواحی روستایی کشورهای در حال توسعه و اهمیت اطمینان از مشارکت هم‌مردان و هم‌زنان در تمامی سطوح در برنامه‌های بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی، با تاکید بر نقش ویژه سازمانهای غیردولتی و سایر گروههای عمده در برنامه‌های بیابان‌زدایی و خشکسالی و کاهش اثرات خشکسالی،

بدر نظر گرفتن ارتباط بین بیابان‌زایی و سایر مسایل زیست محیطی در ابعاد جهانی که

تعلیه

جوامع ملی و بین‌المللی با آن روبرو می‌باشند، همچنین با در نظر گرفتن کمکی که بیابان‌زدایی می‌تواند به دستیابی به اهداف کنوانسیون ملل متحد برای تغییرات آب و هوا و کنوانسیون تنوع زیستی و سایر کنوانسیونهای زیست محیطی ذی‌ربط بنماید، با اعتقاد به اینکه استراتژیهای بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در صورتی که بر نظارت سیستماتیک سالم و دانش علمی دقیق و ارزیابی مجدد مداوم استوار باشند موثرتر خواهند بود،

باتشخیص نیاز فوری به بهبود کارایی و هماهنگی همکاریهای بین‌المللی برای تسهیل اجرای طرحها و اولویتهای ملی، با عزم راسخ به اتخاذ اقدامات لازم برای بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی به سود نسل حاضر و آینده، به شرح زیر توافق نمودند:

بخش اول

مقدمه:

ماده ۱ - اصطلاحات و تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

الف - "بیابان‌زدایی (Desertification)"، به معنی تخریب سرزمین در مناطق خشک، نیمه‌خشک و خشک نیمه‌مرطوب ناشی از عوامل مختلف از جمله تغییرات آب و هوا و فعالیت‌های انسانی می‌باشد،

ب - "بیابان‌زدایی (Combating Desertification)" فعالیت‌هایی را شامل می‌شود که بخشی از توسعه جامع سرزمین در مناطق خشک، نیمه‌خشک و خشک نیمه‌مرطوب در راستای توسعه پایدار دربرگرفته و هدف آن عبارت است از:

۱ - جلوگیری و / یا کاهش تخریب سرزمین،

تعلیه

۲- احیای زمینهای جزئا تخریب شده، و

۳- احیای زمینهای جزئا بیابانی شده.

ب- "خشکسالی (Drought)" به معنی پدیده‌ای است که به صورت طبیعی در هنگامی که میزان بارندگی به مراتب کمتر از سطوح ثبت شده عادی بوده اتفاق افتاده و باعث عدم تعادل شدید آب شناسی می شود که اثر منفی بر روی سیستمهای تولید منابع زمینی می گذارد،

ت- "کاهش اثرات خشکسالی (Mitigating The Effects of Drought)" به معنی فعالیتهای مربوط به پیش بینی خشکسالی می باشند که برای کاهش آسیب پذیری جامعه و سیستمهای طبیعی در مقابل خشکسالی به نحوی که به بیابان زدایی مربوط می شود در نظر گرفته شده اند،

ث- "سرزمین (Land)" به معنی سیستم زمینی تولید بیولوژیکی می باشد که متشکل از خاک، پوشش گیاهی و سایر موجودات زنده و فرآیندهای محیط شناسی و آب شناسی بوده و در داخل سیستم عمل می کنند،

ج- "تخریب سرزمین (Land Degradation)" به معنی کاهش یا از دست رفتن توان تولید زیست شناسی یا اقتصادی و ترکیب اراضی دیم، آبی، مرتع، چراگاه، جنگل، بوته زار در مناطق خشک، نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب ناشی از بهره برداری از سرزمین یا از یک فرآیند یا ترکیبی از فرآیندها از جمله فرآیندهای ناشی از فعالیتهای انسانی و شیوه های سکونتی می باشد، مانند:

۱- "فرسایش خاک (Soil Erosion)" ناشی از باد و یا آب،

۲- زوال خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و زیست شناسی و یا اقتصادی خاک، و

۳- نابودی دراز مدت پوشش گیاهی طبیعی.

ج- نواحی "خشک (Arid)"، نیمه خشک (Semi-arid) و خشک نیمه مرطوب (Dry

sub humid)" به معنی مناطقی به جز مناطق قطبی و نیمه قطبی می باشد که در آن نسبت

میزان بارندگی به تبخیر بالقوه در محدود ۰/۰۵ تا ۰/۶۵ قرار دارد،

ح- "مناطق مبتلا به (Affected Area)" به معنی مناطق خشک یا نیمه خشک و یا

خشک نیمه مرطوب می باشد که از بیابان زایی آسیب دیده اند و یا در معرض تهدید هستند،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلی

خ - "کشورهای مبتلا به (Affected Countries)" به معنی کشورهای است که سرزمین آنها، تماما یا بخشی، مناطق آسیب دیده را دربر می گیرد،

ی - "سازمان وحدت اقتصادی منطقه ای (Regional Economic Integration organization)" به معنی سازمانی است که توسط دولتهای دارای حاکمیت یک منطقه تشکیل و در رابطه با موضوعات تحت پوشش این کنوانسیون دارای اختیار بوده و براساس مقررات داخلی خود مجاز شده است که این کنوانسیون را امضا، تنفیذ، پذیرش، تصویب نموده و یا به عضویت آن درآید،

ذ - "کشور پیشرفته عضو (Developed Country Party)" یعنی کشورهای پیشرفته عضو و سازمانهای وحدت اقتصادی منطقه ای که توسط کشورهای پیشرفته تشکیل شده اند.

ماده ۲ - هدف

۱ - هدف این کنوانسیون، بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در کشورهای است که به طور جدید با خشکسالی و بیابان زدایی، بخصوص در آفریقا، مواجه هستند، از طریق اقدام موثر در تمام سطوح، با حمایت همکاریهای بین المللی و ترتیبات مشارکت، در چهارچوب یک رویه جامع همسو با دستور کار (۲۱) و به منظور کمک به دستاوردهای توسعه پایدار در مناطق آسیب دیده صورت می گیرد.

۲ - دستیابی به این هدف شامل استراتژیهای جامع درازمدتی می باشد که همزمان روی بهبود محصول دهی زمین، احیا، حفاظت و مدیریت پایدار منابع آب و خاک متمرکز شده و در نهایت به بهبود شرایط زندگی مردم بخصوص در سطح جامعه بیانجامد.

ماده ۳ - اصول

برای دستیابی به اهداف این کنوانسیون و اجرای مفاد آن، اعضا باید از جمله بر طبق موارد زیر هدایت شوند:

الف - طرفها باید اطمینان یابند که تصمیمات آنها در طراحی و اجرای برنامه های بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی با مشارکت مردم و جوامع محلی صورت گرفته و

تعلیه

همچنین در سطوح بالاتر محیط مناسبی ایجاد گردد تا اقدام در سطوح ملی و محلی را تسهیل نماید،

ب - طرفها باید با روح همبستگی بین المللی و مشارکت، همکاری و هماهنگی را در سطوح منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای و بین المللی بهبود بخشیده و منابع مالی، انسانی، تشکیلاتی و فنی را در جایی که ضرورت دارد متمرکز نمایند.

پ - طرفها باید با روح مشارکت، همکاریها را در بین تمام سطوح دولتی، جوامع، سازمانهای غیردولتی و مالکین به منظور ایجاد درک بهتر از ماهیت و ارزش زمین و منابع محدود آبی در مناطق آسیب دیده توسعه دهند و جهت به کارگیری پایدار آنها تلاش نمایند،
ت - طرفها باید به نیازهای ویژه و شرایط کشورهای در حال توسعه آسیب دیده بخصوص آنها که کمتر توسعه یافته اند توجه کامل مبذول دارند.

بخش دوم

شرایط عمومی

ماده ۴ - تعهدات عمومی

۱ - اعضا باید تعهدات خود را به موجب این کنوانسیون به صورت انفرادی یا جمعی، از طریق ترتیبات موجود و یا به نحو مقتضی از طریق ترتیبات دوجانبه و چند جانبه آتی یا ترکیبی از آنها، به نحو مقتضی، با تاکید بر ضرورت هماهنگی اقدامات و توسعه یک استراتژی بلندمدت یکنواخت در کلیه سطوح به اجرا در آورند.

۲ - اعضا در تحقق این کنوانسیون باید:

الف - یک شیوه جامع که پاسخگوی جنبه های فیزیکی، زیست شناسی و اجتماعی -

اقتصادی روند بیابان زایی و خشکسالی باشد اتخاذ نمایند،

ب - در چهارچوب تشکیلات جهانی و منطقه‌ای به وضعیت کشورهای مبتلا به

در حال توسعه در رابطه با تجارت بین الملل، ترتیبات بازاریابی و قروض با نگرش به ایجاد یک محیط اقتصادی بین المللی پویا که منجر به اعتلای توسعه پایدار گردد، توجه کافی

تعیین

مبذول دارند،

- پ - استراتژیهای فقرزدایی را در اقدامات مربوط به بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی ادغام نمایند،
- ت - همکاری بین کشورهای مبتلابه در زمینههای حمایت محیط زیست و حفاظت منابع آب و خاک، در حالی که مربوط به بیابانزایی و خشکسالی می شوند، توسعه دهند،
- ث - همکاری زیر منطقه ای، منطقه ای و بین المللی را تقویت نمایند،
- ج - در چهارچوب سازمانهای بین الدولی ذیربط همکاری نمایند،
- چ - در صورت اقتضا، روشهای سازمانی بادر نظر گرفتن نیاز به اجتناب از دوباره کاری تعیین نمایند،
- ح - استفاده از روشها و ترتیبات دوجانبه و چندجانبه مالی موجود را که منابع مالی را تجهیز و به سوی کشورهای مبتلابه در حال توسعه در برنامه های بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی آنها هدایت می کنند، توسعه دهند.
- ۳ - اعضای متعاهد مبتلابه در حال توسعه در کمک به اجرای این کنوانسیون مجاز می باشد.

ماده ۵ - تعهدات اعضای متعاهد مبتلابه

- اعضای متعاهد مبتلابه، علاوه بر تعهدات مندرج در ماده (۴) باید:
- الف - به بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی اولویت داده و طبق شرایط و تواناییهایشان منابع کافی به این امر تخصیص دهند،
- ب - استراتژیها و اولویتها را در چارچوب طرحها و یا سیاستهای توسعه پایدار، برای بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی ایجاد نمایند،
- پ - عوامل اصلی بیابانزایی را شناسایی و به عوامل اجتماعی - اقتصادی موثر در روند بیابانزایی توجه خاص معمول دارند،
- ت - آگاهی را ارتقا داده و مشارکت جوامع محلی، به ویژه زنان و جوانان، را با حمایت سازمانهای غیردولتی، در کوششهایشان برای بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی تسهیل نمایند، و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

ث - از طریق تقویت قوانین موجود، به نحو مطلوب و در صورتی که چنین قوانینی وجود ندارند، با تهیه قوانین جدید و ایجاد سیاستهای درازمدت و برنامه‌های عمل، یک محیط کار ایجاد نمایند.

ماده ۶ - تعهدات اعضای متعاقد توسعه یافته

اعضای متعاقد توسعه یافته علاوه بر تعهدات عمومی مندرج در ماده (۴) باید:

الف - به نحو مورد توافق منفردا، یا مشترکا از تلاش طرفهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه، بخصوص آنهایی که در آفریقا قرار دارند و کشورهای کمتر توسعه یافته برای بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی فعالانه حمایت نمایند،

ب - منابع عمده مالی و سایر اشکال حمایتی برای کمک موثر به طرفهای متعاقد مبتلابه در حال توسعه، بخصوص آنهایی که در آفریقا قرار دارند، در تهیه و اجرای طرحها و استراتژیهای بلند مدت خودشان در بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی فراهم نمایند،
پ - بسیج اعتبارات جدید و اضافی را بر حسب مفاد قسمت (ب) بند (۲) ماده (۲۰)، اعتلا بخشند،

ت - بسیج اعتبارات از منابع بخش خصوصی و دیگر سازمانهای غیردولتی را تشویق

نمایند، و

ث - دستیابی کشورهای متعاقد مبتلابه، به خصوص طرفهای متعاقد مبتلابه در حال

توسعه را به فن‌آوری، دانش و علم مناسب تسهیل نموده و اعتلا بخشند.

ماده ۷ - اولویت برای آفریقا

برای اجرای این کنوانسیون طرفها باید بطرفهای مبتلابه آفریقایی، به دلیل وضعیت

خاص در آن ناحیه، در عین حال که طرفهای متعاقد در حال توسعه در سایر مناطق را فراموش

نمی‌کنند، اولویت بدهند.

ماده ۸ - ارتباط با سایر کنوانسیونها

۱ - طرفها هماهنگی بین فعالیتهایی که به موجب این کنوانسیون انجام می‌شود و سایر

تعالیه

موافقتنامه‌های مربوطه بین‌المللی را، چنانچه عضو آن باشند، مخصوصاً کنوانسیون ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوا و کنوانسیون تنوع زیستی را به جهت کسب حداکثر بهره‌گیری از فعالیتهای انجام شده به‌موجب هر موافقتنامه و درعین حال اجتناب از دوباره‌کاری، تشویق خواهند نمود. طرفها اجرای برنامه‌های مشترک، بخصوص در زمینه‌های پژوهش، آموزش، مشاهده سیستماتیک جمع‌آوری و مبادله اطلاعات تا حدودی که چنین فعالیتهایی ممکن است به‌دستیابی اهداف موافقتنامه‌های مربوطه کمک کند تشویق خواهند نمود.

۲- مفاد این کنوانسیون بر حقوق و تعهدات هیچ عضوی که از یک موافقتنامه دو جانبه، منطقه‌ای یا بین‌المللی که قبل از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون ناشی شده است تاثیر نخواهد داشت.

بخش سوم

برنامه‌های عمل، همکاریهای عملی و فنی و اقدامات حمایتی

قسمت ۱ - برنامه‌های عمل

ماده ۹ - دیدگاههای اساسی

۱ - طرفهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه و یا هر طرف عضو مبتلابه دیگر در اجرای تعهدات خود مندرج در ماده (۵) و همچنین در چهارچوب ضمیمه مربوط به اجرای منطقه‌ای یا، به‌صورت دیگر، که دبیرخانه دائمی را به‌صورت کتبی از قصد خود برای تهیه یک برنامه عمل ملی آگاه نموده است، برنامه‌های عمل ملی را به‌نحو مطلوب تهیه، منتشر و اجرا نموده تا حد امکان براساس برنامه‌ها و طرحهای موفق موجود مربوطه و برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای به‌عنوان عنصر مرکزی استراتژی مبارزه با بیابان‌زایی و کاهش اثرات خشکسالی، اقدام نمایند. این برنامه‌ها باید از طریق فرآیند مشارکت مداوم و براساس درسهایی که از عملیات صحرائی آموخته شده و نیز نتایج تحقیقات، بروز درآیند. فرآیند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالیه

تهیه برنامه عمل ملی باید با سایر اقدامات برای تدوین سیاستهای ملی برای توسعه پایدار به طور متقابل مربوط باشد.

۲- در ارزیابی انواع مختلف کمکهای طرفهای متعاقد پیشرفته به موجب ماده (۶)، اولویت باید برحسب توافق به برنامههای عمل ملی، زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای اعضای متعاقد مبتلابه در حال توسعه، بخصوص در آفریقا، چه به صورت مستقیم و چه از طریق سازمانهای چندجانبه و یا هر دو داده شود.

۳- طرفها باید سازمانها، صندوقها و برنامه‌های سیستم ملل متحد و سایر سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط، موسسات آکادمیک، جامعه عملی و سازمانهای غیردولتی را که می‌توانند براساس شرح وظایف و تواناییهایشان همکاری نمایند، به حمایت از تهیه و اجرا و ادامه برنامه‌های عمل تشویق کنند.

ماده ۱۰- برنامه‌های عمل ملی

۱- هدف برنامه‌های عمل ملی شناسایی عوامل موثر بیابان‌زایی و معیارهای عملی بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی می‌باشد.

۲- برنامه‌های عمل ملی باید نقش مربوط به دولت، جوامع محلی و بهره‌برداران از زمین و همچنین منابع موجود و مورد نیاز را معین کند. این برنامه‌ها همچنین باید:
الف - همراه با استراتژیهای بلند مدت بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی بوده، بر اجرا تاکید داشته و با سیاستهای ملی برای توسعه پایدار ادغام گردند،

ب - اصلاحات متناسب با تغییر شرایط را اجازه داده و در سطح محلی برای تطبیق با شرایط مختلف اجتماعی، اقتصادی، زیست‌شناسی، ژئوفیزیکی به اندازه کافی انعطاف‌پذیر باشد،

پ - به اجرای روشهای پیشگیری از تخریب زمینهایی که هنوز تخریب نشده‌اند یا مختصری فرسایش یافته‌اند توجه مخصوص نماید،

ت - تواناییهای هواشناسی، آب‌شناسی، آب و هوایی در سطح ملی و سیستمهای هشداردهنده خشکسالی را تقویت نماید،

ث - سیاستها و چهارچوبهای سازمانی قانونی را که سبب توسعه همکاری و

تعلیه

هماهنگی با روح همکاری، بین جوامع کمک کننده، دولتها در تمام سطوح، جمعیت‌های محلی و گروه‌های اجتماعی می‌شود و دستیابی جمعیت‌های محلی به اطلاعات و فن‌آوری مناسب را تسهیل می‌نماید، اعتلا بخشیده و تقویت نمایند،

ج - تمهیدات لازم برای مشارکت موثر در سطوح محلی، ملی و منطقه‌ای توسط سازمانهای غیردولتی و جمعیت‌های محلی اعم از مردان و زنان، بخصوص استفاده کنندگان از منابع شامل زارعین، دامداران و سازمانهای نماینده آنان، در سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری و اجرا و بررسی برنامه‌های عمل ملی را فراهم ساخته، و

چ - بازنگری مرتب و تهیه گزارش پیشرفته در مورد اجرای آنها را لازم بدانند.

۳- برنامه‌های عمل ملی ممکن است از جمله، همراه با سایر اقدامات، یک یا تمامی اقدامهای زیر را برای آمادگی و کاهش اثرات خشکسالی شامل شوند:

الف - تاسیس و یا تقویت سیستم هشدار دهنده، به نحو متناسب، شامل تسهیلات محلی و ملی و سیستمهای مشترک در سطوح زیر منطقه‌ای و روشهایی برای کمک به افرادی که در اثر شرایط محیطی جابجا می‌شوند،

ب - تقویت آمادگی در مقابله با خشکسالی و مدیریت شامل طرحهای پیش‌بینی خشکسالی در سطوح محلی، ملی، زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای، که پیش‌بینی‌های هواشناسی فصلی و سالانه را در نظر می‌گیرند،

پ - تاسیس و یا تقویت سیستمهای امنیت غذایی، به نحو مناسب، شامل تسهیلات ذخیره‌سازی و بازاریابی، بخصوص در مناطق روستایی،

ت - تاسیس سایر پروژه‌های معیشتی جایگزین که می‌تواند منبع درآمدی برای مناطق در معرض خشکسالی باشد، و

ث - توسعه برنامه‌های آبیاری پایدار هم برای کشاورزی و هم برای احشام.

۴ - بادر نظر گرفتن شرایط و نیازهای خاص هر طرف متعاقد مبتلابه، برنامه عمل ملی باید به نحو مناسب، در میان سایر موارد، موارد زیر را در پاره‌ای و یا در همه زمینه‌های اولویتی به نحوی که مرتبط با بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در مناطق آسیب دیده و مرتبط به مردم آنها باشند در نظر بگیرند: اعتلای شیوه‌های معیشتی جایگزین و بهبود محیط های اقتصاد ملی به منظور تقویت برنامه‌هایی که در راستای فقرزدایی و تضمین امنیت

غذایی اجرا شود، تحرکات جمعیتی، مدیریت پایدار منابع طبیعی، عملیات کشاورزی پایدار، توسعه و استفاده موثر از منابع گوناگون انرژی، چهارچوبهای سازمانی و قانونی، تقویت تواناییها برای ارزیابی و نظارت سیستماتیک شامل خدمات آبشناسی و هواشناسی، ظرفیت سازی، آموزشی و آگاهی عمومی.

ماده ۱۱ - برنامه‌های عمل زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای

اعضای متعاقد مبتلابه، بر طبق الحاقیه‌های اجرایی منطقه‌ای، به منظور تهیه برنامه‌های عمل، زیر منطقه‌ای و یا منطقه‌ای به نحو مناسب، برای هماهنگی و تکمیل برنامه‌های ملی و افزایش کارایی برنامه‌های ملی مشورت و همکاری خواهند نمود. مفاد ماده (۱۰) باید با جرح و تعدیلهای مورد نیاز، به برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای نیز تسری داده شود. این همکاریها ممکن است شامل برنامه‌های مشترک مورد توافق برای مدیریت پایدار منابع مشترک فرامرزی، همکاریهای علمی و فنی و تقویت نهادهای مربوطه باشد.

ماده ۱۲ - همکاری بین‌المللی

طرفهای مبتلابه متعاقد با معاضدت با سایر طرفها و جامعه بین‌المللی، باید همکاری نمایند تا از اعتلای یک محیط بین‌المللی جهت اجرای مفاد این کنوانسیون اطمینان یابند. یک چنین همکاری باید زمینه‌های انتقال فن‌آوری و همچنین تحقیقات و توسعه علمی، جمع‌آوری و توزیع اطلاعات و منابع مالی را نیز تحت پوشش قرار دهد.

ماده ۱۳ - حمایت از تهیه و اجرای برنامه‌های عمل

- ۱ - اقداماتی که برای حمایت از برنامه‌های عمل بر طبق مفاد ماده (۹) آمده است، در میان سایر موارد، شامل موارد زیر می‌باشد:
 - الف - همکاری مالی جهت تامین قابلیت پیش‌بینی برای برنامه عمل به طوری که برنامه‌ریزی دراز مدت مورد نیاز را ممکن سازد،
 - ب - تهیه و کاربرد روشهای همکاری که حمایت بهتری را در سطح فعالیتهای محلی،

تعالیه

از جمله از طریق سازمانهای غیر دولتی، به منظور افزایش قابلیت تکرار فعالیتهای برنامه آزمایشی موفق در موارد مربوط امکان پذیر سازد،

پ - افزایش انعطاف پذیری در طراحی پروژه، تامین اعتبار و اجرا، در راستای روش تجربی و قابل تکرار برای اقدام مشارکتی در سطح جامعه محلی، و
ت - روشهای اداری و مالی، به نحو مناسب که کارایی برنامههای حمایتی و همکاری را افزایش دهد.

۲ - در ارزیابی این حمایتها به طرفهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه، باید به قاره آفریقا و طرفهای متعاقد کمتر توسعه یافته اولویت داده شود.

ماده ۱۴ - هماهنگی در تهیه و اجرای برنامههای عمل

۱ - اعضا باید به صورت مستقیم یا از طریق سازمانهای بین المللی مربوط، برای تهیه و اجرای برنامههای عمل همکاری نزدیک نمایند.

۲ - طرفها باید روشهای اجرایی را، بخصوص در سطوح ملی و محلی توسعه دهند تا اطمینان حاصل گردد که حداکثر هماهنگی ممکن بین اعضای متعاقد پیشرفته، طرفهای متعاقد در حال توسعه و سازمانهای بین المللی و غیر دولتی مربوطه وجود داشته، تا از عملیات تکراری جلوگیری شده و روشها و ملاحظات هماهنگ گردیده و اثرات کمک به حداکثر برسد. در کشورهای طرفهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه اولویت به فعالیتهای هماهنگ شده مربوط به همکاریهای بین المللی داده خواهد شد تا کاربرد موثر منابع به حداکثر رسیده، از کمک موثر اطمینان حاصل شده و اجرای برنامههای عمل ملی و ارجحیتهای به موجب این کنوانسیون را تسهیل نماید.

ماده ۱۵ - الحاقیههای اجرایی منطقه ای

عناصر لازم برای منظور نمودن در برنامههای عمل باید بر اساس عوامل اجتماعی - اقتصادی، جغرافیایی و آب و هوایی که در کشور یا منطقه مبتلابه کاربرد دارند و همچنین بر اساس سطح توسعه یافتگی، انتخاب و سازگار شود. خطوط راهنمای تهیه برنامههای عمل و حوزه باتوجه به مفاد آن برای یک زیر منطقه یا منطقه خاص در الحاقیههای اجرایی

تعالی

منطقه‌ای تدوین گردیده است.

قسمت ۲ - همکاریهای فنی و علمی

ماده ۱۶ - جمع آوری، تحلیل و مبادله اطلاعات

اعضا، براساس تواناییهای خود موافقت می‌نمایند که جمع‌آوری، تحلیل و مبادله اطلاعات و آمار کوتاه‌مدت و بلندمدت مربوطه را هماهنگ و یکسان سازند تا از مشاهده سیستماتیک تخریب اراضی در مناطق مبتلابه اطمینان یابند، فرآیند و اثرات خشکسالی و بیابان‌زایی را بهتر درک کرده و ارزیابی نمایند.

این امر کمک می‌کند تا در میان سایر موارد، مواردی مثل هشدار سریع و برنامه‌ریزی قبلی برای دوره‌های بد تغییر آب و هوا به شکل مناسب برای کاربرد عملی توسط استفاده‌کنندگان در همه سطوح، از جمله جمعیت‌های محلی انجام شود. برای رسیدن به این هدف آنها به نحو مطلوب:

الف - انجام وظیفه شبکه جهانی موسسات و تسهیلات برای جمع‌آوری، تحلیل و تبادل اطلاعات و همچنین برای نظارت سیستماتیک در تمام سطوح را تقویت و تسهیل نمایند که باید علاوه بر سایر موارد:

- ۱ - به‌استفاده از سیستمها و استانداردهای سازگار توجه داشته باشند،
 - ۲ - اطلاعات و ایستگاههای ذیربط، از جمله در نواحی دوردست را دربرگیرند،
 - ۳ - فن‌آوری جدید برای جمع‌آوری، انتقال و ارزیابی اطلاعات در زمینه تخریب اراضی را به کار گرفته و منتشر نماید،
 - ۴ - مراکز آمار و اطلاعات ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای را به صورت خیلی نزدیک با منابع اطلاعات جهانی مرتبط سازند.
- ب - اطمینان یابند که جمع‌آوری، تحلیل و مبادله اطلاعات جوابگوی نیازهای جوامع محلی و نیازهای تصمیم‌گیرندگان، با هدف حل مسایل خاص و اینکه جوامع محلی در این فعالیتها مشارکت دارند، می‌باشد،
- پ - برنامه‌ها و پروژه‌های دوجانبه و چندجانبه را که هدف آن تعیین هدایت، ارزیابی

بتهالی

و تامین اعتبار برای جمع آوری تحلیل و تبادل و تهیه اطلاعات و آمار، از جمله شاخصهای فیزیکی، زیست شناسی، اجتماعی، اقتصادی می باشد، حمایت نموده و توسعه دهند، ت - از تجربیات سازمانهای بین الدولی و غیردولتی که توانایی دارند به ویژه برای توزیع اطلاعات و تجارب مربوط بین گروههای هدف در مناطق مختلف استفاده کامل به عمل آورند،

ث - به جمع آوری، تحلیل و مبادله اطلاعات اجتماعی - اقتصادی، ادغام آنها با آمار فیزیکی و زیستی اهمیت کامل بدهند،

ج - اطلاعات قابل دسترسی از کلیه منابع عمومی در رابطه با بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی را مبادله نموده و به صورت کامل، آشکار و صریح در دسترس قرار دهند، و

چ - به شرط تصویب مراجع قانونگذاری ملی و یا سیاستهای خود اطلاعات مربوط به دانش سنتی و محلی را مبادله نموده از حفاظت کافی از آنها و تامین سود مناسب از منافع حاصله از آنها براساس تساوی و یا شرایط مورد توافق دو جانبه، به جمعیت محلی مربوطه اطمینان حاصل نماید.

ماده ۱۷ - تحقیق و توسعه

۱ - اعضای متعاهد براساس تواناییهای خودشان تعهد می نمایند تا همکاریهای فنی و علمی را در زمینه های بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی از طریق نهادهای مناسب ملی، زیر منطقه ای و منطقه ای و بین المللی ارتقا دهند. بدین منظور فعالیتهای پژوهشی را در موارد زیر حمایت خواهند کرد:

الف - مشارکت در روندهای علمی توسعه یافته مربوط به بیابانزایی و خشکسالی و اثرات آن و تمایز بین عوامل ملی اعم از طبیعی و انسانی باتوجه به بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی و نیل به بهره وری توسعه یافته و همچنین مدیریت و استفاده پایدار از منابع،

ب - پاسخ به اهداف مشخص، برآورد ساختن نیازهای ویژه جمعیتهای محلی و نیل به تعریف و اجرای راهحلهایی که استانداردهای زندگی مردم در مناطق مبتلا به توسعه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دولت‌رئیس

تعالی

بخشد،

ب - حفظ، انسجام، ارتقا و ارزش بخشیدن به آگاهی، دانش فنی، عرف سنتی و محلی و تضمین اینکه با توجه به قوانین و سیاستهای ملی مربوطه اشان صاحبان اینگونه تجربیات براساس اصول مساوات و مفاد موافقت شده دو جانبه مستقیماً از منابع آن اعم از آنکه به صورت تجارتي استفاده شود و یا از آن برای توسعه فن آوریهای دیگر بهره گرفته شود سود خواهند برد،

ت - توسعه و تقویت تواناییهای پژوهشی ملی و زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای در کشورهای عضو در حال توسعه بخصوص در آفریقا از جمله توسعه مهارتهای بومی، تقویت ظرفیتهای مناسب به ویژه در کشورهایی با زیربنای پژوهشی ضعیف و توجه ویژه به تحقیقات چندمنظوره و مشارکتی اقتصادی، اجتماعی،

ث - توجه به رابطه بین فقر و مهاجرت ناشی از عوامل زیست محیطی و بیابان‌زایی در موارد مربوط،

ج - توسعه و ارتقای ارتباط برنامه‌های مشترک پژوهشی بین سازمانهای تحقیقاتی ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای و بین‌المللی اعم از بخش خصوصی و عمومی، به منظور توسعه فن آوریهای پیشرفته قابل دسترسی و در حد استطاعت برای توسعه پایدار از طریق مشارکت موثر گروهها و جمعیتهای محلی،

چ - افزایش امکان دستیابی به منابع آب در مناطق مبتلا به از طرق مختلف از جمله باروری ابرها،

۲ - اولویتهای پژوهشی برای مناطق و زیرمناطق خاص که بازتاب شرایط مختلف منطقه‌ای است باید در برنامه‌های عمل‌گنجانده شود. کنفرانس طرفها باید به صورت زمان‌بندی شده و براساس توصیه شورای مشورتی علمی و فنی، اولویتهای مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۱۸ - انتقال، اکتساب، تعدیل و توسعه فن آوری

۱ - اعضای متعاهد براساس توافقات دو جانبه و منطبق با سیاستها و مقررات ملی

خودشان تعهد می‌نمایند که اعتبار یا تسهیلات اعتباری لازم را برای انتقال، اکتساب، انطباق

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پدوست

به تعالی

و توسعه فن آوریهای سالم به لحاظ زیست محیطی و قابل اجرا به لحاظ اقتصادی و قابل پذیرش به لحاظ اجتماعی و مربوط به بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی باشد فراهم سازند. اینگونه همکاریها باید به صورت دوجانبه و یا چندجانبه بوده و در صورت لزوم از تجارب کارشناسی سازمانهای بین الدولی و غیردولتی حداکثر استفاده را بنماید. طرفها باید بخصوص موارد زیر را رعایت نمایند:

الف - از سیستمهای اطلاعاتی موجود در سطح ملی، زیرمنطقه‌ای، منطقه‌ای و بین‌المللی استفاده کامل نموده و از آنها برای مبادله و توزیع اطلاعات در زمینه فن آوریهای وجود و منابع آنها، خطرات زیست محیطی و شرایط گسترده‌ای که ممکن است به موجب آن تحصیل گردند استفاده کنند،

ب - دستیابی را بخصوص برای کشورهای مبتلابه در حال توسعه، براساس اصول مناسب شامل مقررات ترجیحی و امتیازی که به صورت دوجانبه توافق شده، با توجه به ضرورت حفظ حقوق مالکیت معنوی برای فن آوریهایی که برای اجرای عملی نیازهای ویژه به اثرات زیست محیطی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، چنین فن آوری تسهیل نمایند، پ - همکاریهای فنی بین کشورهای در حال توسعه مبتلابه را از طریق کمکهای مالی و یا دیگر ابزار مناسب تسهیل بخشند،

ت - توسعه همکاریهای فنی با کشورهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه از جمله در بخشهایی که سیستمهای معیشتی جایگزین را ترویج می‌کنند،

ث - انجام اقدامات مناسب به منظور ایجاد شرایط بازار محلی و انگیزه مالی و غیره که موجب توسعه، تبادل اکتساب و سازگار نمودن فن آوریها و فنون می‌شود از جمله معیارهای حفظ حقوق مالکیت معنوی.

۲ - اعضای متعاقد باید بر مبنای توانمندیها و با توجه به سیاستها و قوانین ملی مربوطه‌اشان اقدام به حفظ، ارتقا و استفاده از فن آوریهای محلی و سنتی نمایند تا در نهایت تعهدات زیر را بر عهده گیرند:

الف - فهرستی از اینگونه علوم و فنون را با ظرفیتهای استعدادها و استعدادهای مربوط در رابطه با جمعیتهای محلی تهیه و از طریق سازمانهای بین الدولی و غیردولتی توزیع و منتشر نمایند، ب - تضمین نمایند که اینگونه فن آوریها و علوم و فنون را حمایت نموده و نیز

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

به تعالی

جوامع محلی براساس تساوی و توافقات چندجانبه متداول به طور مستقیم از این فن آوریها و با کاربرد آن در سایر فن آوریها بهره مند خواهند شد،

ج - توسعه و توزیع و انتشار اینگونه علوم و فنون و یا فن آوریهایی را که از آن گرفته می شود تشویق و از آن فعالانه حمایت نمایند،

ت - تسهیلات لازم را برای سازگار نمودن اینگونه علوم و فنون و دانسته را برای کاربرد وسیع آن و همراه کردن آنها با فن آوریهای مدرن فراهم سازند.

قسمت ۳ - اقدامات حمایتی

ماده ۱۹ - ظرفیت سازی، آموزش و آگاهی عمومی

۱ - اعضای متعهد اهمیت ظرفیت سازی را که شامل ایجاد مقررات نهادینه سازی، آموزش و توسعه ظرفیتهای محلی و ملی ذیربط می باشد و به منظور تلاش برای بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی است به خوبی درک می نمایند. اعضا در توسعه ظرفیت سازی موارد زیر را باید لحاظ نمایند:

الف - ساختن و توسعه ظرفیتهای در تمام سطوح بخصوص در سطح محلی از طریق مشارکت کامل مردم محلی و بومی به ویژه زنان و جوانان با همکاری سازمانهای غیردولتی و محلی،

ب - تقویت ظرفیت آموزشی و تحقیقاتی در سطح ملی در زمینه بیابان زدایی و خشکسالی،

پ - برقراری و یا تقویت حمایتها و گسترش خدمات به منظور ترویج روشهای فنی مربوط به صورت موثرتر از طریق آموزش عوامل و اعضای سازمانهای روستایی در فرآیند مشارکتی برای حفظ و بهره برداری پایدار از منابع طبیعی،

ت - ترویج استفاده و توسعه علوم و دانش فنی و عرف محلی و بومی در برنامه های همکاریهای فنی در هر جایی که امکان دارد،

ث - سازگار کردن فن آوریهای سالم به لحاظ زیست محیطی و روشهای سنتی کشاورزی و دامداری سنتی با شرایط مدرن اجتماعی، اقتصادی،

تعالیه

ج - تامین آموزشها و فن آوری لازم مناسب در استفاده از منابع جایگزین انرژی خصوصاً منابع انرژی تجدیدشونده با هدف کاهش وابستگی به چوب به عنوان سوخت،
چ - همکاریهای مورد توافق به منظور تقویت ظرفیت کشورهای مبتلابه در حال توسعه برای توسعه و اجرای برنامه‌های جمع آوری، تحلیل و مبادله اطلاعات مطابق با ماده (۱۶)،

ح - یافتن راههای ابداعی ارتقای روشهای معیشتی جایگزین شامل آموزش در مهارتهای جدید،

خ - آموزش تصمیم‌گیران، مدیران و افرادی که مسوول جمع آوری و تحلیل اطلاعات و آمار هستند با هدف استفاده از سیستم هشدار سریع در زمینه شرایط خشکسالی و تولید مواد غذایی،

د - از طریق بکارگیری موثر نهادها و چهارچوبهای حقوقی ملی موجود و در موارد ضروری ایجاد چهارچوبها و نهادهای جدید همراه با تقویت مدیریت و برنامه‌ریزی استراتژیک،

ذ - ایجاد برنامه‌های مبادله بازدید کنندگان به منظور افزایش ظرفیت‌سازی در کشورهای مبتلابه از طریق یک برنامه دراز مدت آموزش و مطالعه،

۲ - کشورهای در حال توسعه مبتلابه باید با همکاری سایر طرفها و سازمانهای غیردولتی و بین‌الدولی ذیربط بازرنگری چندجانبه‌ای از ظرفیتها و تسهیلات موجود در سطح ملی و محلی انجام داده و امکان تقویت آنها را به نحو مقتضی بررسی نمایند.

۳ - اعضا باید با یکدیگر و از طریق سازمانهای بین‌المللی و بین‌الدولی و غیردولتی ذیصلاح متعهد شوند که در برنامه‌های آموزشی و آگاهی عمومی در کشورهای مبتلابه و سایر کشورهایی که مبتلا نشده‌اند با هدف آشناساختن مردم به علل و عواقب بیابان‌زایی و خشکسالی و نشان دادن اهمیت انجام اهداف این کنوانسیون همکاری نمایند. برای رسیدن به این منظور متعهدین باید موارد زیر را رعایت کنند:

الف - سازمان‌دهی برنامه‌های ارتقای دانش عمومی در سطح وسیع برای عموم،

ب - ارتقای دسترسی دایمی مردم به اطلاعات ذیربط و همچنین مشارکت وسیع مردم در فعالیتهای آموزشی و آگاهی‌بخشی،

تعالی

- پ - ترغیب تاسیس انجمنهایی که بتواند به افزایش آگاهی مردم کمک کنند،
- ت - توسعه و مبادله مواد آموزشی عمومی و آگاهی بخشی، درجایی که ممکن است به زبانهای محلی، مبادله کارشناس برای آموزش پرسنل کشورهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه برای برنامه‌های آموزشی و آگاهی دادن و استفاده کامل از مواد آموزشی موجود در تشکیلات و سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح،
- ث - ارزیابی نیازهای آموزشی در مناطق مبتلابه، تدوین متون درسی مناسب و توسعه برنامه‌های آموزشی موجود در تشکیلات و سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح،
- ج - ارزیابی نیازهای آموزشی در مناطق مبتلابه، تدوین متون درسی مناسب و توسعه برنامه‌های آموزشی بزرگسالان و ایجاد فرصتهای آموزشی برای آنان و بخصوص برای دختران، زنان، با هدف شناخت، حفاظت و استفاده پایدار مدیریت منابع طبیعی مناطق مبتلابه، و
- چ - توسعه برنامه‌های چندمنظوره مشارکتی که دانش بیابان‌زایی و خشکسالی را در سیستمهای آموزشی و به صورت غیررسمی و برای بزرگسالان در نواحی دوردست و همچنین در برنامه‌های آموزشهای عملی مرتبط گرداند.
- ۴ - کنفرانس اعضای متعاقد باید شبکه‌های منطقه‌ای مرکز آموزشی و کارورزی برای بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی را تاسیس، یا در صورت وجود تقویت نماید. این شبکه‌ها باید توسط یک موسسه‌ای که ایجاد می‌شود و یا برای این منظور مامور می‌شود، با هدف آموزش فنی، علمی و مدیریتی پرسنل و همچنین به منظور تقویت نهادهای موجود و مسوول آموزش در کشورهای مبتلابه و درجایی که مناسب باشد با نگرشی به‌همهانگی برنامه‌ها و سازماندهی مبادله تجارب میان آنها، هماهنگ شود.
- این شبکه‌ها باید با سازمانهای بین‌الدولی و غیردولتی مربوطه به منظور جلوگیری از دوباره کاری، همکاری نزدیک داشته باشند.

ماده ۲۵ - منابع مالی

- ۱ - نظر به اهمیت محوری تامین اعتبار برای نیل به هدف کنوانسیون، اعضا باتوجه به ظرفیتهای خود باید از هرکوشی فروگذار نکرده تا این اطمینان حاصل گردد که منابع مالی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

کافی برای برنامه‌های بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی تامین شده است.
۲- کشورهای پیشرفته عضو باید در این رابطه با رعایت اولویت کشورهای متعاقد مبتلابه در آفریقا و همچنین در نظر داشتن سایر کشورهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه براساس ماده (۷) به شرح زیر تعهد نمایند:

الف - منابع مالی لازم از جمله اعانات و وام‌های سهل‌الشرایط را برای حمایت از اجرای برنامه‌های بیابان‌زدایی، کاهش اثرات خشکسالی بسیج نمایند،

ب - بسیج به موقع منابع مالی کافی قابل پیش‌بینی شامل منابع مالی جدید و اضافی از تسهیلات محیط زیست جهانی مربوط به هزینه‌های اضافی آن دسته از فعالیتهای مرتبط با بیابان‌زدایی که با چهار زمینه اصلی آن ارتباط پیدا کرده و همچنین با مقررات و تشکیلات تسهیلات محیط زیست جهانی مربوط می‌شود،

پ - تسهیل در امر انتقال فن‌آوری و دانش فنی و کاربردها از طریق همکاریهای بین‌المللی، و

ت - با همکاری کشورهای مبتلابه متعاقد در حال توسعه، روشها و محرکهای جدیدی برای بسیج و جهت‌دهی منابع مالی از قبیل بنیادها، سازمانهای غیردولتی و دیگر بخشهای خصوصی کشف و آرایه نمایند. بخصوص روشهای تبدیل فروش و ابزارهای ابداعی دیگر که سبب افزایش اعتبارات و کاهش بدهیهای خارجی کشورهای در حال توسعه مبتلابه به ویژه در آفریقا را موجب گردد.

۳- کشورهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه با توجه به تواناییهایشان باید به بسیج منابع مالی کافی برای اجرای برنامه‌های عمل ملی خود متعهد گردند.

۴- در بسیج منابع مالی، طرفهای متعاقد باید در جستجوی استفاده کامل و بهبود کیفی دایمی تمامی روشها و منابع مالی ملی و دوجانبه و چندجانبه بوده و از برنامه‌های مشترک جمعی و موازی مالی استفاده کنند و همچنین باید در صدد استفاده از منابع مالی بخش خصوصی از جمله سازمانهای غیر دولتی نیز باشند. بدین منظور طرفهای عضو باید روشهای اجرایی منطبق با ماده (۱۴) را به طور کامل بکار گیرند.

۵- برای بسیج منابع مالی لازم موردنیاز کشورهای متعاقد در حال توسعه مبتلابه جهت بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی طرفهای عضو باید:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

الف - مدیریت منابع تخصیص یافته برای بیابان‌زدایی و همچنین کاهش اثرات خشکسالی را از طریق به کارگیری این منابع به طور موثر و کارا تقویت و منطبق نمایند، ارزیابی موفقیتها و کاستیها و رفع موانع تا حد امکان و در صورت نیاز، تغییر اساسی برنامه‌ها در قالب روشهای درازمدت منطبق با اهداف این کنوانسیون باید صورت گیرد،

ب - هیات مدیره‌های سازمانهای مالی چندجانبه و تسهیلات اعتباری و صندوقها شامل صندوقها و بانکهای توسعه‌ای منطقه‌ای، باید توجه کافی را جهت حمایت از کشورهای در حال توسعه متعاهد مبتلابه بخصوص آفریقایی در فعالیتهایی که منجر به تسریع اجرای این کنوانسیون، به ویژه برنامه‌های عمل که آنها در چهارچوب الحاقیه‌های اجرایی منطقه‌ای پذیرفته‌اند مبذول داشته و به آن اولویت مناسب دهند،
پ - راههایی که همکاریهای منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای را تقویت و باعث حمایت از اقدامات ملی می‌گردد، بررسی شود،

۶ - سایر اعضا تشویق می‌گردند تا به صورت داوطلبانه دانش فنی، کاربردی و فن‌آوریهای مرتبط با بیابان‌زایی و منابع مالی را به کشورهای در حال توسعه متعاهد مبتلابه ارایه داده و یا منابع مالی را در اختیار آنان قرار دهند.

۷ - اجرای کامل تعهدات کشورهای در حال توسعه متعاهد مبتلابه (مندرج در کنوانسیون) به ویژه کشورهای آفریقایی قویا با کمک کشورهای توسعه یافته متعاهد از طریق انجام تعهداتشان در کنوانسیون شامل تعهدات مالی و انتقال فن‌آوری، عملی می‌گردد. کشورهای توسعه یافته متعاهد برای ایفای تعهداتشان بایستی به طور کامل در نظر داشته باشند که توسعه اجتماعی و اقتصادی و فقرزدایی اولویتهای نخست را در کشورهای در حال توسعه متعاهد به ویژه کشورهای آفریقایی دارا می‌باشند.

ماده ۲۱ - روشهای مالی

۱ - کنفرانس اعضا باید امکان دسترسی به روشهای مالی را افزایش داده و روشها به گونه‌ای باشند که حداکثر منابع مالی را در دسترس کشورهای در حال توسعه مبتلابه بخصوص در آفریقا قرار دهند تا بتوانند به تعهدات خود براساس این کنوانسیون عمل نمایند. بدین منظور، کنفرانس اعضا بایستی برای پذیرش، از جمله سیاستها و روشهای زیر

تعمیر

را مورد توجه قرار دهد:

الف - تامین اعتبارات مورد نیاز در سطح ملی، منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای و جهانی برای فعالیتهای منطبق با مواد این کنوانسیون را تسهیل نماید،

ب - روشهای تامین اعتبار از منابع گوناگون، روشها، ترتیبات و ارزیابی آنها را بر اساس ماده (۲۰) ارتقا دهند،

پ - به صورت منظم اطلاعات لازم را در مورد منابع مالی موجود و روشهای کسب آن با هدف تسهیل همکاریها در اختیار طرفهای ذینفع و سازمانهای بین‌الدولی و غیردولتی مربوط قرار دهد.

ت - چنانچه لازم باشد تاسیس روشهای مالی مانند صندوقهای ملی بیابان‌زدایی از جمله صندوقهایی که سازمانهای غیردولتی را نیز در بر می‌گیرد، تسهیل نماید تا از آن طریق منابع اعتباری به سرعت و به طور موثر در اختیار جوامع محلی در کشورهای در حال توسعه مبتلا به قرار گیرد.

ث - روشهای مالی و صندوقهای موجود در سطح زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای بخصوص در آفریقا را تقویت نموده تا به طور موثرتر به اجرای کنوانسیون کمک نمایند.

۲ - کنفرانس اعضا باید از طریق روشهای مختلف موجود در سیستم سازمان ملل متحد و یا از طریق موسسات مالی چند جانبه تمهیدات لازم را در سطح ملی، منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای به عمل آورد تا کشورهای در حال توسعه متعاقد بتوانند به تعهدات خود در این کنوانسیون عمل نمایند.

۳ - کشورهای در حال توسعه متعاقد مبتلا به باید از روشهای همکاریهای ملی هماهنگ با برنامه‌های توسعه ملی خود استفاده کامل نموده و یا در صورت لزوم آن را ایجاد یا تقویت نمایند تا بدین وسیله از کاربرد تماس منابع مالی موجود اطمینان حاصل گردد. آنها همچنین باید از فرآیند مشارکت که در برگیرنده سازمانهای غیردولتی، گروههای محلی و بخش خصوصی باشد برای جلب اعتبار و تهیه و اجرای برنامه‌ها و رساندن اعتبارات مالی به گروهها در سطح محلی استفاده نمایند. این اقدامات را می‌توان با هماهنگی بهتر و برنامه‌ریزی انعطاف‌پذیرتر از سوی کمک‌دهنده‌ها به انجام رسانید.

۴ - به منظور افزایش کارایی و بازده روشهای موجود مالی بدین وسیله یک روش

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعمین

جهانی تاسیس می‌گردد. هدف این روش جهانی تشویق فعالیت‌هایی است که باعث بسیج و جهت‌دهی منابع مالی اساسی به کشورهای در حال توسعه مبتلابه می‌گردد. این منابع شامل منابعی برای انتقال فن‌آوری به صورت اعطاء، کمک و یا با شرایط سهل و ویژه و یا سایر اشکال مشابه نیز خواهد بود. این روش جهانی تحت مدیریت و ارشاد کنفرانس اعضا انجام وظیفه کرده و در مقابل آن مسوول خواهد بود.

۵- کنفرانس اعضا در اولین اجلاس عادی باید یکی از تشکیلات را به عنوان مقرر این روش مشخص نماید. کنفرانس طرفها و سازمان مربوطه باید روی مقررات خاص این روش طوری توافق نمایند که اهداف زیر تامین گردد:

الف - فهرستی از برنامه‌های همکاری دو یا چند جانبه‌ای را که برای اجرای کنوانسیون مهیا می‌باشد تهیه نمایند،

ب - در صورت تقاضا، طرفها را بر حسب شیوه‌های ابداعی تامین اعتبار و منابع کمکهای اعتباری و همچنین درباره بهبود هماهنگی همکاریها در سطح ملی ارشاد نماید،

پ - اطلاعات لازم را درباره منابع مالی موجود و شیوه‌های تامین اعتبار در اختیار طرفها و سازمانهای غیردولتی و بین‌الدولی مربوطه قرار دهد تا از آن طریق هماهنگی بین آنها را تسهیل نماید، و

ت - اقدامات خود را به اولین کنفرانس طرفهای متعاقد در آغاز دومین نشست عادی گزارش نماید.

۶- کنفرانس اعضا باید در اولین اجلاس خود ترتیبات شایسته را در ارتباط با سازمانی که به عنوان مقرر مکانیسم جهانی شناسایی گردیده جهت انجام وظایف اداری در چهارچوب بودجه و منابع انسانی موجود اتخاذ نمایند. و

۷- کنفرانس طرفها در سومین اجلاس عادی خود باید سیاستها، روشهای عملیاتی و فعالیت‌های روش جهانی در رابطه با مفاد بند (۴) و ماده (۷) را مورد بررسی قرار دهد و براساس این بررسی اقدامات لازم را معمول نمایند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله تعالی

بخش چهارم

تشکیلات

ماده ۲۲ - کنفرانس اعضا

- ۱ - کنفرانس اعضای متعاهد بدین وسیله تاسیس می گردد.
- ۲ - کنفرانس اعضای متعاهد بالاترین مرجع تشکیلاتی کنوانسیون است. کنفرانس طرفها باید در چهارچوب وظایفش تصمیمات لازم را برای تقویت اجرای موثر خود اتخاذ نماید.

این تشکیلات باید:

- الف - به طور مرتب اجرای کنوانسیون و عملکرد ترتیبات نهادی خود را براساس تجاربی که در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین براساس پیشرفت دانش فنی و علمی کسب نموده بررسی نماید،
- ب - تبادل اطلاعات در زمینه اقدامات متخذة توسط اعضا و تعیین شکل و جدول زمانی انتقال اطلاعات را براساس ماده (۲۶) تشویق نموده و همچنین گزارشات را بررسی و توصیه‌های لازم را ارایه نماید،
- پ - تاسیس تشکیلات وابسته‌ای که برای اجرای کنوانسیون ضروری تشخیص داده می شود،
- ت - بررسی گزارشهایی که از تشکیلات وابسته می رسد و ارایه پیشنهاد و رهنمود،
- ث - موافقت و پذیرش آیین‌نامه کار و ضوابط مالی برای خود و تشکیلات وابسته براساس اتفاق آراء،
- ح - پذیرش اصلاحات کنوانسیون براساس ماده (۳۰) و (۳۱)،
- خ - تصویب برنامه و بودجه فعالیتها، شامل فعالیتهای تشکیلات وابسته و همچنین اتخاذ ترتیبات لازم برای تامین اعتبار،
- د - جلب همکاریها و استفاده از خدمات و اطلاعات ارایه شده توسط سازمانهای ملی، بین‌المللی، بین‌الدولی و غیردولتی ذیصلاح در صورت اقتضا،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پدوست

تعمیرات

ذ - تشویق و تقویت ارتباط با سایر کنوانسیونهای ذیربط و درعین حال جلوگیری از دوباره کاری و تکرار برنامه‌ها،

ر - انجام سایر وظایفی که ممکن است برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون ضروری باشد.

۳ - کنفرانس اعضا باید در اولین اجلاس، مقررات آیین‌نامه‌ای خود را به اتفاق آرا اتخاذ نماید. این مقررات شامل رویه‌های تصمیم‌گیری در زمینه مواردی خواهد بود که تا به حال تحت پوشش رویه‌های تصمیم‌گیری مقرر در کنوانسیون قرار نگرفته است. این آیین‌نامه می‌تواند شامل تعیین اکثریت معین مورد نیاز برای بعضی از تصمیمات خاص باشد،

۴ - اولین اجلاس کنفرانس اعضا توسط دبیرخانه موقت که در ماده (۳۵) آمده است منعقد خواهد شد و حداکثر یک سال بعد از مجری شدن کنوانسیون تشکیل می‌گردد. جلسات عادی دوم، سوم و چهارم کنفرانس باید سالانه و جلسات عادی بعدی هر دو سال یک بار برگزار گردد مگر آنکه ترتیبات دیگری توسط اعضا اتخاذ گردد،

۵ - جلسات فوق‌العاده کنفرانس اعضا در زمانهایی که توسط کنفرانس اعضا در جریان اجلاس عادی تعیین می‌شود و یا بنا به درخواست کتبی یکی از اعضا برگزار خواهد شد، مشروط بر اینکه درخواست مذکور سه ماه پس از ارسال آن توسط دبیرخانه دایم جهت اعضا توسط یک سوم اعضا حمایت شده باشد.

۶ - در هر اجلاس عادی، کنفرانس اعضا باید یک هیات ریسه انتخاب کنند. ساختار و وظیفه هیات ریسه در آیین‌نامه‌های ذی‌ربط مشخص خواهند گردید. در انتخاب هیات ریسه توجه کافی به ضرورت تضمین توزیع عادلانه و برابر جغرافیایی اعضا و حضور کافی و مناسب کشورهای متعاهد مبتلابه به ویژه کشورهای آفریقایی مبذول خواهد شد.

۷ - سازمان ملل متحد، سازمانهای تخصصی آن و هر کشور عضو و یا ناظر در آنها که در کنوانسیون عضویت ندارد می‌توانند به عنوان ناظر در جلسات کنفرانس شرکت کنند مگر آنکه یک سوم از طرفهای حاضر به حضور وی اعتراض نمایند. هر عضو یا سازمان اعم از اینکه ملی، بین‌المللی، دولتی و یا غیردولتی باشد در صورتی که در ارتباط با موضوعات مندرج در کنوانسیون، واجد صلاحیت بوده و دبیرخانه را از تمایل خود مطلع نموده باشد

تعالیه

می تواند به عنوان عضو ناظر شرکت نماید مگر آنکه یک سوم از طرفهای حاضر به حضور وی اعتراض نمایند. پذیرش و شرکت ناظرین تابع آیین نامه پذیرفته شده توسط کنفرانس اعضا خواهد بود.

۸- کنفرانس طرفهای متعاقد می تواند از سازمانهای ملی و بین المللی ذیصلاح که دارای تخصصهای ذیربط هستند بخواید تا اطلاعات لازم را در زمینه قسمت (ز) ماده (۱۶) و قسمت (پ) بند (۱) ماده (۱۷) و قسمت (ب) بند (۲) ماده (۱۸) جمع آوری و ارایه نماید.

ماده ۲۳- دبیرخانه دایم

- ۱- یک دبیرخانه دایم بدین وسیله تاسیس می گردد،
- ۲- وظایف دبیرخانه دایم به شرح زیر است:
 - الف - ترتیب تشکیل جلسات کنفرانس و سازمانهای وابسته به آن که براساس کنوانسیون تاسیس گردیده و تامین خدمات مورد نیاز آن،
 - ب - جمع آوری و توزیع گزارشاتنی که به آن تسلیم می گردد،
 - پ - فراهم کردن تسهیلات لازم حسب درخواست، برای کشورهای درحال توسعه مبتلابه بخصوص در آفریقا در امر گردآوری و ارایه اطلاعات لازم براساس پیش بینی های کنوانسیون،
 - ت - هماهنگی فعالیتهای خود با دبیرخانه های سایر نهادهای بین المللی و کنوانسیونها،
 - ث - انجام ترتیبات اداری و قراردادی، تحت ارشاد کنفرانس اعضا که برای انجام وظایف خود ممکن است نیاز داشته باشد.
 - ج - تهیه گزارش اجرای وظایفی که براساس کنوانسیون به عهده آن گذاشته شده است و ارایه آن به کنفرانس اعضا،
 - چ - انجام سایر وظایف مربوط به حوزه دبیرخانه که ممکن است توسط کنفرانس اعضا به آن محول شود.
- ۳- کنفرانس اعضا باید در اولین اجلاس خود یک دبیرخانه دایم را تعیین نموده و ترتیبات لازم جهت کارکرد آن را اتخاذ نماید.

ماده ۲۴ - کمیته علمی و فنی

۱ - یک کمیته علمی و فنی به عنوان تشکیلات وابسته به کنفرانس اعضا بدین وسیله تشکیل می‌گردد. وظیفه این کمیته تهیه و ارایه اطلاعات و راهنماییهای علمی و فنی مربوط به بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی است. این کمیته در ارتباط با تشکیل اجلاس عادی کنفرانس اعضا تشکیل جلسه خواهد داد. این کمیته شامل شاخه‌های تخصصی مختلف بوده و مشارکت در آن برای همه اعضا آزاد است. این کمیته از نمایندگان ذیصلاح کشورها در زمینه تخصصی تشکیل خواهد شد. کنفرانس اعضا در اولین اجلاس عادی خود حیطه کاری کمیته را تعیین خواهد کرد.

۲ - کنفرانس باید یک هیات کارشناسی متشکل از کارشناسان ذیربط تشکیل دهد. اعضای این هیات توسط اعضا کتبا بادر نظر گرفتن نیازهای مختلف تخصصی و توزیع جغرافیایی وسیع معرفی خواهند شد.

۳ - کنفرانس اعضا می‌تواند در صورت نیاز، از طریق کمیته، یک گروه کاری موقت را مامور نماید تا در زمینه‌های خاص مربوط به بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی اطلاعات و توصیه‌های لازم را تهیه نمایند. اعضای این گروه باید از بین افرادی که نامشان در هیات کارشناسی قبلی آمده است انتخاب و موضوع تنوع تخصصها و توزیع جغرافیایی نیز رعایت گردد. این کارشناسان باید دارای پشتوانه‌ای علمی و تجارب صحرائی بوده و انتصاب آنها از سوی کنفرانس اعضا و با معرفی کمیته صورت می‌گیرد. کنفرانس اعضا درباره شرح وظایف و برنامه کار آنان تصمیم‌گیری خواهد کرد.

ماده ۲۵ - شبکه‌ای نمودن تشکیلات، نهادها و آژانسها

۱ - کمیته علمی و فنی تحت نظارت کنفرانس اعضا، تمهیدات لازم را برای بررسی و ارزیابی شبکه، تشکیلات، آژانسها و نهادهای ذیربط موجود که مایل به عضویت در شبکه هستند، به عمل خواهد آورد. این شبکه باید اجرای کنوانسیون را حمایت نماید.

۲ - براساس نتایج تحقیقات و ارزیابی مندرج در بند (۱)، کمیته علمی و فنی توصیه‌هایی را در ارتباط با طرق و وسایل تقویت و تسهیل شبکه‌ای شدن در سطح محلی،

تعالیه

ملی و دیگر سطوح ارایه خواهد نمود. این توصیه‌ها باید بادر نظر گرفتن تامین نیازهای مندرج در مواد (۱۶) تا (۱۹) باشد.

۳- با ملحوظ نمودن این توصیه‌ها، کنفرانس اعضا باید:

الف - مناسبترین واحدهای ذیربط ملی، زیرمنطقه‌ای، منطقه‌ای و بین‌المللی جهت شبکه‌ای شدن را شناسایی و رویه‌های کاری و چهارچوب زمانی آن را پیشنهاد نماید،
ب - واحدهایی را که برای تسهیل و تقویت تشکیل شبکه مناسبترین هستند در کلیه سطوح شناسایی نماید.

بخش پنجم

شیوه‌های عمل

ماده ۲۶ - انتقال اطلاعات

- ۱- هر کشور عضو، از طریق دبیرخانه دائمی باید اقداماتی را که برای اجرای این کنوانسیون انجام داده است برای بررسی در جلسات عادی به کنفرانس اعضا گزارش نماید. کنفرانس اعضا باید تقویم زمانی ارایه گزارش و چهارچوب آنها را مشخص کند.
- ۲- کشورهای متعاقد مبتلابه بنابر ماده (۵) باید استراتژیها و همچنین سایر اطلاعات مربوط به اقدامهای خود را تهیه نمایند.
- ۳- کشورهای متعاقد مبتلابه، که براساس مواد (۹) تا (۱۵) اقدام به اجرای برنامه عمل می‌نمایند، باید جزییات برنامه‌ها و اقدامات خود را گزارش دهند.
- ۴- هر گروه از کشورهای متعاقد مبتلابه می‌توانند در مورد اقداماتی که در سطح زیرمنطقه‌ای و یا منطقه‌ای و در چهارچوب برنامه‌های عمل انجام می‌دهند، ارتباط مشترک ایجاد نمایند،
- ۵- طرفهای متعاقد توسعه یافته باید اقداماتی را که برای کمک در تهیه و اجرای برنامه‌های عمل انجام داده‌اند از جمله اطلاعات مربوط به منابع مالی که براساس کنوانسیون تهیه کرده‌اند یا در حال تهیه آن هستند گزارش نمایند،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

۶- اطلاعاتی که براساس بندهای (۱) تا (۴) واصل می شود باید توسط دبیرخانه دایم هرچه سریعتر به کنفرانس اعضا و نهادهای ذیربط وابسته انتقال داده شود، و
۷- کنفرانس اعضا بایستی حسب تقاضای کشورهای در حال توسعه مبتلابه بخصوص کشورهای آفریقایی، تسهیلاتی را در خصوص ارایه خدمات مالی و فنی به منظور جمع آوری و انتقال اطلاعات براساس این ماده و همچنین تشخیص نیازهای مالی و فنی مربوط به برنامه های عمل برای آنان فراهم سازد.

ماده ۲۷- اقداماتی برای حل مشکلات اجرایی برنامه
کنفرانس اعضا باید آیین ها و روشهای نهادی جهت حل مشکلاتی که ممکن است در زمینه اجرای این کنفرانس پیش آید ملحوظ داشته و آنها را تصویب نماید.

ماده ۲۸- حل اختلافات

۱- اعضا باید هر نوع اختلاف بین خود را در رابطه با تفسیر یا کاربرد این کنوانسیون از طریق مذاکره، یا سایر روشهای صلح آمیز انتخابی خودشان رفع نمایند.
۲- در زمان تنفیذ، قبول، تصویب و یا پیوستن به این کنوانسیون و یا بعد از آن دولت عضوی که عضو سازمان و وحدت اقتصادی منطقه ای نباشد می تواند اختلاف خود را راجع به تفسیر یا کاربرد این کنوانسیون به صورت مکتوب به امین اعلام نماید. در این رابطه برای رفع اختلاف با هر طرف دیگری که چنین تعهدی را پذیرفته است، اجبارا از یک یا هر دو روش ذیل استفاده می نماید:

الف- داوری براساس روشی که به صورت الحاقیه در اسرع وقت به تصویب کنفرانس اعضا خواهد رسید، صورت خواهد گرفت،

ب- ارجاع اختلافات به دیوان دادگستری بین المللی.

۳- در صورتی که یک طرف متعاقد عضو سازمان و وحدت اقتصادی منطقه ای باشد می تواند اظهارنامه خود را در خصوص داوری مطابق با روشی که در قسمت (الف) بند (۲) آمده است تقدیم نماید،

۴- اظهارنامه ای که براساس بند (۲) ارایه می شود تازمانی که اعتبار دارد و یا تا سه ماه

تعلیه

بعد از وصول یادداشت فسخ آن به امین به قوت خود باقی است.

- ۵- انقضای مهلت یک اظهارنامه، یادداشت فسخ و یا اظهارنامه جدید نباید به هیچ نحوی روی جریان رسیدگی که در نزد دیوان دادگستری بین المللی یا دادگاه دآوری مطرح است اثر بگذارد، مگر آنکه طرفهای دعوا به شکل دیگر توافق کرده باشند.
- ۶- چنانچه طرفهای دعوا روش مندرج در بند (۲) یا هر روش مطابق با بند (۲) را قبول نداشته باشند و اگر بعد از گذشت (۱۲) ماه از اعلام اختلاف توسط یکی از طرفها به دیگری قادر به رفع اختلاف نشوند، موضوع بنابه درخواست یکی از طرف دعوی براساس روش مورد قبول کنفرانس اعضا که به محض آماده شدن به صورت الحاقیه آورده خواهد شد به کمیسیون حل اختلاف ارجاع خواهد شد.

ماده ۲۹- وضعیت الحاقیه‌ها

- ۱- الحاقیه‌ها جزو لاینفک این کنوانسیون بوده مگر اینکه به گونه‌ای دیگر عنوان شده باشد و هر استنادی به این کنوانسیون استناد به الحاقیه‌ها نیز می‌باشد.
- ۲- طرفها باید مفاد این الحاقیه‌ها را به گونه‌ای که مطابق با حقوق و تعهدات خود به موجب عنوان مواد این کنوانسیون باشد، تفسیر و تعبیر نمایند.

ماده ۳۰- اصلاحات در کنوانسیون

- ۱- هر کدام از طرفها می‌توانند اصلاحاتی را در خصوص کنوانسیون پیشنهاد کنند.
- ۲- تغییرات و اصلاحات در کنوانسیون باید در جلسات عادی کنفرانس اعضا تصویب شود. متن هرگونه تغییر پیشنهادی باید از طریق دبیرخانه و حداقل (۶) ماه قبل از تشکیل اجلاسی که باید در آن جهت تصویب مطرح شود به اعضا ابلاغ شده باشد. دبیرخانه دایم همچنین باید اصلاحات پیشنهادی را به امضا کنندگان کنوانسیون اعلام نماید.
- ۳- اعضا باید کوشش نمایند تا اصلاحات پیشنهادی به اتفاق آرا به تصویب برسند. در صورتی که تلاشها برای کسب اتفاق آرا به نتیجه نرسید و توافقی حاصل نگردید. این اصلاحات به عنوان آخرین راه حل می‌تواند به رای گذارده شده و به تصویب دوسوم اعضای حاضر رای دهنده در اجلاس برسد. اصلاحاتی که تصویب می‌شود باید از سوی دبیرخانه

تعالیه

به امین اعلام گردد و امین آن را به اطلاع اعضا برای تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن برساند،

۴- اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوست مربوط به اصلاحات پیشنهادی باید به امین سپرده شود. اسنادی که براساس بند (۳) مورد قبول واقع می شود در نودمین روز پس از تاریخ وصول اسناد مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن حداقل دوسوم اعضا کنوانسیون که در زمان پذیرش اصلاحات پیشنهادی حضور داشته اند، توسط امین از قوت قانونی برخوردار می گردد،

۵- اصلاحات برای سایر طرفها در نودمین روز بعد از وصول سند قبولی، پذیرش یا تصویب یا تراضی آنها به دفتر امین، قوت قانونی خواهد یافت،

۶- در این ماده و ماده (۳۱) منظور از اعضای حاضر و رای دهنده، حضور اعضا و دادن رای مثبت یا منفی است.

ماده ۳۱- تصویب و اصلاح الحاقیه ها

۱- هر الحاقیه جدید به کنوانسیون و یا هر اصلاحی در الحاقیه ها بجز الحاقیه های ناحیه ای باید برابر روشی که در ماده (۳۰) گفته شد انجام شود. در مورد الحاقیه های جدید ناحیه ای یا اصلاح آنها باید اکثریتی که در بالا گفته شد شامل دوسوم اعضای حاضر شرکت کننده در رای گیری از همان ناحیه نیز باشد. تصویب یا اصلاح یک الحاقیه باید توسط امین به همه طرفها ابلاغ شود.

۲- یک الحاقیه بجز الحاقیه اجرایی جدید منطقه ای- یا یک اصلاحیه در یک الحاقیه بجز اصلاحیه هر الحاقیه اجرایی منطقه ای که براساس بند (۱) تصویب شده باشد (۶) ماه بعد از ابلاغ آن به طرفهایی که همان الحاقیه یا اصلاحیه را پذیرفته اند صورت قانونی خواهد گرفت مگر برای اعضایی که کتبا عدم موافقت خود را با چنین الحاقیه یا اصلاحیه ای ظرف همین مدت به امین اعلام نموده باشند. چنین الحاقیه یا اصلاحیه ای برای کشورهای که عدم موافقت خود را پس بگیرد از روز نودم وصول این عدم موافقت توسط امین، قانونی خواهد بود.

۳- هر الحاقیه جدید منطقه ای و یا اصلاحیه های مربوط به الحاقیه های اجرایی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالیه

منطقه‌ای که براساس بند (۱) تصویب شده باشد (۶) ماه پس از ابلاغ توسط امین به طرفهای تصویب کننده قوت قانونی می‌یابد، مگر در موارد ذیل:

الف - طرف متعهده‌ی که کتبا در طول این (۶) ماه عدم موافقت خود را با الحاقیه جدید اجرایی منطقه‌ای یا اصلاحیه آن به امین اعلام نموده باشد از روز نودم وصول عدم موافقت آن کشور توسط امین، برای آن کشور قوت قانونی خواهد یافت،

ب - هر طرفی که براساس بند (۴) ماده (۲۴) اظهارنامه خود را در رابطه با یک الحاقیه اجرایی جدید ناحیه‌ای یا اصلاح آن، ارسال نماید از روز نودم وصول سند تنفیذ، پذیرش، تصویب و یا پیوستن به این الحاقیه یا اصلاحیه برای آن طرف قوت قانونی خواهد یافت.

۴ - در صورتی که تصویب یک الحاقیه یا اصلاحیه یک الحاقیه مستلزم اصلاح کنوانسیون باشد آن الحاقیه یا اصلاحیه یک الحاقیه، تا زمان اصلاح کنوانسیون قانونی نخواهد بود.

ماده ۳۲ - حق رای

۱ - بجز موردی که در بند (۲) گفته خواهد شد هر عضو کنوانسیون حق یک رای دارد.

۲ - سازمانهای و حدهای اقتصادی منطقه‌ای در موارد مربوط به خود به تعداد اعضای خود که متعهد به کنوانسیون هستند دارای حق رای می‌باشند در صورتی که کشورهای عضو این گونه سازمانها از حق خود برای رای دادن استفاده کنند، سازمان نباید از حق او مجدداً استفاده کند و بالعکس.

بخش ششم

مقررات نهایی

ماده ۳۳ - امضا

کنوانسیون برای امضا در تاریخ (۱۴) الی (۱۵) اکتبر ۱۹۹۴ برابر با (۲۳) مهر ماه سال ۱۳۷۳ هجری شمسی توسط دول عضو سازمان ملل متحد یا سازمانهای تخصصی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

وابسته به آن یا اعضای که اساسنامه دیوان دادگستری بین المللی را پذیرفته اند و همچنین سازمانهای و حداث اقتصادی منطقه ای در پاریس مفتوح می باشد. همچنین کنوانسیون برای امضا در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک تا تاریخ (۱۳) اکتبر ۱۹۹۵ برابر با (۲۱) مهر ماه سال ۱۳۷۴ هجری شمسی مفتوح خواهد ماند.

ماده ۳۴ - تنفیذ، پذیرش، تصویب و پیوستن به کنوانسیون

۱- کنوانسیون باید به تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن دولتها و سازمانهای و حداث اقتصادی منطقه ای برسد. کنوانسیون یک روز بعد از آنکه برای امضا بسته شد برای پیوستن سایرین به آن باز خواهد بود. اسناد اعلام تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن باید به امین سپرده شود.

۲- چنانچه یک سازمان و حداث اقتصادی منطقه ای که اعضای آن عضو کنوانسیون نیستند، به کنوانسیون پیوند ملزم به رعایت تعهدات مندرج در کنوانسیون خواهد بود. در صورتی که یک یا چند کشور از اعضای اینگونه سازمانها طرف کنوانسیون باشند باید سازمان مزبور و اعضای آن درباره مسوولیتهای مربوطه خودشان برای انجام تعهدات خود در قبال کنوانسیون تصمیم گیری کنند. در چنین مواردی این سازمان و دول عضو آن نمی توانند همزمان از حق خود در کنوانسیون استفاده نمایند.

۳- سازمانهای و حداث اقتصادی منطقه ای در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن به کنوانسیون باید میزان صلاحیت خود را در رابطه با موارد حاکم بر کنوانسیون اظهار نمایند. آنها همچنین باید فوراً امین را در مورد هرگونه تغییری که در میزان صلاحیت آنها داده می شود آگاه سازند و امین نیز باید این تغییرات را به طرفها ابلاغ نماید.

۴- هر کشور در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن خود می تواند اعلام نماید که الحاقیه های اجرایی منطقه ای جدید یا هر نوع اصلاحات مربوط به آن فقط زمانی قابل اجرا خواهد بود که آن کشور سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن را به امین تحویل داده باشد.

ماده ۳۵ - ترتیبات موقتی

وظایف دبیرخانه که در ماده (۲۳) آمده است تا پایان اولین اجلاس کنفرانس طرفها

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

به صورت موقت به عهده دبیرخانه است که در قطعنامه شماره ۴۷/۱۸۸ مورخ بیست و دوم دسامبر ۱۹۹۲ برابر با اول دی ماه سال ۱۳۷۱ هجری شمسی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد تعیین شده است.

ماده ۳۶ - اعتبار قانونی یافتن

۱ - کنوانسیون در نودمین روز پس از سپردن پنجاهمین سند تفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن، قوت قانونی خواهد یافت.

۲ - برای هر دولت یا سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای که کنوانسیون را تفیذ، پذیرش یا تصویب نموده و یا بدان پیوسته است این کنوانسیون در نودمین روز پس از سپردن پنجاهمین فقره سند تفیذ، پذیرش، تصویب یا پیوستن به کنوانسیون، صورت قانونی به خود خواهد گرفت.

۳ - برای اجرای مفاد بندهای (۱) و (۲) سندی که توسط یک سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای تسلیم می‌شود نباید به عنوان سند جدیدی علاوه بر آنچه اعضای آن سازمان سپرده‌اند محسوب شود.

ماده ۳۷ - ملاحظات

هیچگونه حق شرطی در این کنوانسیون مجاز نمی‌باشد.

ماده ۳۸ - کناره‌گیری

۱ - سه سال پس از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون عضو متعاقد می‌تواند با اعلام کتبی به امین از کنوانسیون کناره‌گیری کند.

۲ - هرگونه کناره‌گیری یک سال بعد از وصول درخواست به امین قانونی شده مگر اینکه در درخواست کناره‌گیری تاریخ دیرتری اعلام شده باشد.

ماده ۳۹ - امین

دبیرکل سازمان ملل متحد امین این کنوانسیون خواهد بود.

تعالیه

ماده ۴۰ - متون موثق

نسخه اصلی کنوانسیون حاضر که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن دارای اعتبار یکسان هستند نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

بنابه مراتب بالا امضا کنندگان زیر با دارا بودن اختیارات کافی، کنوانسیون حاضر را امضا نمودند.

در تاریخ هفدهم ماه ژوئن سال یکهزار و نهصد و نود و چهار میلادی برابر با بیست و هفتم خردادماه سال یکهزار و سیصد و هفتاد و سه هجری شمسی در پاریس تنظیم گردید.

الحاقیه ۱

الحاقیه اجرایی منطقه‌ای آسیا

ماده ۱ - حیطه شمول (SCOPE)

این الحاقیه مربوط به آفریقا و در ارتباط با هر یک از کشورهای متعاقد بوده و منطبق با کنوانسیون به ویژه ماده (۷)، با هدف بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در مناطق خشک و نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب می‌باشد.

ماده ۲ - هدف

هدف از این الحاقیه، در سطوح ملی، منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای آفریقا و با توجه به شرایط خاص آن عبارت است از:
الف - شناسایی اقدامات و ترتیبات شامل نوع و مراحل مساعدت کشورهای توسعه یافته بر طبق مفاد مربوطه در کنوانسیون،

تعمیرات

ب - اجرای موثر و عملی کنوانسیون بادر نظر گرفتن شرایط خاص کشورهای آفریقایی،

پ - توسعه فعالیتها و فرآیندهای مربوط به بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی در مناطق خشک، نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب آفریقا.

ماده ۳ - شرایط خاص منطقه آفریقا

کشورهای منطقه برای انجام تعهدات خود در چهارچوب کنوانسیون، در اجرای الحاقیه آفریقا باید راهبردهایی که مطابق با شرایط ویژه آفریقا می باشد به شرح زیر مدنظر قرار بدهند:

الف - نسبت بالای مناطق خشک، نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب،

ب - شمار قابل توجه کشورها و جمعیتهایی که بیابانزایی و وقوع مکرر خشکسالی جدی فصلی اثرات منفی بر آنها می گذارد،

پ - تعداد زیاد کشورهای مبتلا به محصور در خشکی،

ت - فقر وسیع در اکثر کشورهای مبتلا به، تعداد زیاد کشورهای کمتر توسعه یافته در میان آنها و نیاز آنها به مقادیر زیادی مساعدت خارجی، به صورت کمک بلاعوض و وامهای با شرایط ترجیحی به منظور تعقیب اهداف توسعه ای خودشان،

ث - شرایط سخت اقتصادی، اجتماعی که با شرایط سخت و ناپایدار تجاری بدتر شده، قروض خارجی و عدم ثبات سیاسی که تمام اینها منجر به مهاجرت داخلی، منطقه ای و بین المللی می شود،

ج - اتکای زیاد مردم به منابع طبیعی برای بقای همراه با اثرات عوامل جمعیتی، ضعف فن آوری و اقدامات تولیدی ناپایدار که منجر به تخریب جدی منابع شده است،

چ - عدم وجود چهارچوب تشکیلاتی و قانونی، ضعف اساسی زیربنایی و ظرفیت غیرکافی علمی، فن آوری و آموزشی و در نتیجه احتیاج مبرم به ظرفیت سازی،

ح - نقش اول فعالیتهای بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی در اولویتهای توسعه ملی کشورهای مبتلا به آفریقای.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

ماده ۴ - وظایف و تعهدات کشورهای مبتلابه آفریقایی

۱ - کشورهای آفریقایی عضو، متناسب با تواناییهای خود موارد ذیل را تقبل

می نمایند:

الف - پذیرش بیابانزدایی و یا کاهش اثرات خشکسالی به عنوان استراتژی اصلی

آنها در تلاش برای از بین بردن فقر،

ب - توسعه همکاریها و همگرایی منطقه‌ای، با روح همبستگی و مشارکت براساس

تمایلات متقابل در برنامه‌ها و فعالیتهای مرتبط با بیابانزدایی و یا کاهش اثرات خشکسالی،

پ - تقویت و منطقی نمودن موسسات موجود مرتبط با بیابانزدایی و خشکسالی و

در صورت لزوم بکارگیری سایر موسسات موجود به منظور فعال کردن آنها و تضمین

بهره‌وری بیشتر از منابع،

ت - ارتقای تبادل اطلاعات فن آوری و دانش فنی و همچنین اقداماتی در این زمینه

بین کشورهای منطقه، و

ث - توسعه برنامه‌هایی برای کاهش اثرات خشکسالی در مناطق تخریب شده در اثر

بیابانزدایی و یا خشکسالی.

۲ - براساس تعهدات عمومی مندرج در مواد (۴) و (۵) کنوانسیون، کشورهای

آفریقایی عضو بایستی سعی نمایند تا:

الف - نسبت به تخصیص مقادیر مالی لازم از بودجه‌های ملی خود، متناسب با شرایط

و تواناییهای ملی، اقدام نمایند به گونه‌ای که منعکس کننده اولویت جدیدی که آفریقا برای

پدیده بیابانزدایی و یا خشکسالی قابل است، باشد،

ب - اصلاحاتی که فعلا در راستای تمرکززدایی با تملک منابع و همچنین تقویت

مشارکت جمعیت و جوامع ملی در حال انجام می باشد را حفظ و تقویت نمایند،

پ - منابع مالی اضافی و جدید را شناسایی، تواناییهای ملی موجود با اولویت را

گسترش داده و بسیج منابع مالی داخلی را تسهیل نمایند.

ماده ۵ - تعهدات و وظایف کشورهای توسعه یافته

۱ - کشورهای توسعه یافته عضو کنوانسیون در راستای اجرای وظایف خود مطابق با

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیه

مواد (۴)، (۶) و (۷) کنوانسیون بایستی به کشورهای آفریقایی مبتلابه عضو اولویت داده و در این راستا باید:

الف - آنها را در بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی از طریق اقداماتی نظیر تامین و تسهیل دسترسی به منابع مالی و دیگر منابع و ارتقای تامین مالی و یا تسهیل تامین مالی، سازگاری و دسترسی به فن‌آوری و فنون زیست محیطی مناسب یاری کنند و سیاستهای فقرزدایی آنها را به عنوان استراتژی مرکزیشان مدنظر قرار دهند،
ب - اختصاص منابع قابل توجه و یا افزایش منابع برای بیابان‌زدایی و یا کاهش اثرات خشکسالی را ادامه دهند،

پ - آنها را در تقویت ظرفیتها به منظور قادر ساختنشان در تدوین چهارچوبهای نهادی و همچنین تواناییهای علمی و فنی جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات و توسعه و تحقیق در جهت بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی یاری دهند،

۲ - سایر کشورهای عضو می‌توانند به صورت داوطلبانه، فن‌آوری، دانش فنی مربوط به بیابان‌زدایی و یا منابع مالی برای کشورهای مبتلابه آفریقایی را فراهم نمایند. انتقال چنین دانش، فنون و تکنیکهایی از طریق همکاری بین‌المللی تسهیل میشود.

ماده ۶ - چهارچوب برنامه‌ریزی استراتژیک برای توسعه پایدار

۱ - برنامه‌های عمل ملی در کشورهای مبتلابه آفریقایی باید به عنوان یک جزو اصلی و مکمل تدوین سیاستهای ملی برای توسعه پایدار محسوب شود.

۲ - یک روند مشورتی و مشارکتی که دربرگیرنده سطوح متناسبی از دولت، مردم محلی، جمعیتها و سازمانهای غیردولتی باشد، وظیفه‌ارایه رهنمود از طریق یک برنامه‌ریزی منعطف، درخصوص یک استراتژی را به عهده گیرد تا امکان حداکثر مشارکت اقشار و جمعیتهای بومی را فراهم نماید. در صورت لزوم و بنا به درخواست کشور آفریقایی مبتلابه عضو کنوانسیون، آژانسهای کمک دهنده چند جانبه و دوجانبه می‌توانند در این روند مشارکت داشته باشند.

تعلیم

ماده ۷ - جدول زمانی برای تهیه برنامه‌های عمل در صورت لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، کشورهای آفریقایی عضو به طور مقتضی با همکاری سایر اعضای جامعه بین الملل بایستی تا حد امکان موقتا نسبت به اجرای مفادی از کنوانسیون که مربوط به آماده سازی برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای می باشد اقدام نمایند.

ماده ۸ - مفاد برنامه‌های عمل ملی

۱ - مطابق با ماده (۱۰) کنوانسیون، استراتژی کلی برنامه‌های عمل ملی بایستی با تکیه بر روشهای مشارکتی و ترکیب استراتژیهای فقرزدایی با اقدامات بیابانزدایی در جهت کاهش اثرات خشکسالی، بر برنامه‌های توسعه منسجم محلی تاکید نماید. این برنامه‌ها بایستی سعی در تقویت توانایی مسوولین محلی داشته و نسبت به حضور فعال جمعیتها، قشرها و گروههای محلی اطمینان حاصل نموده و آموزش و پرورش بسیج سازمانهای غیردولتی غیرمتخصص و تقویت ساختاری غیرمتمرکز دولتی تاکید نماید.

۲ - برنامه‌های عمل ملی باید متناسب با شرایط، عوامل ملی زیر را دربر داشته باشد:

الف - استفاده از تجارب قبلی در زمینه بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی در تدوین و اجرای برنامه‌های عمل ملی بامدنظر قراردادن شرایط اقتصادی، اجتماعی و محیط شناسی،

ب - شناسایی عوامل بیابانزایی و یا خشکسالی و منابع و ظرفیتهای در دسترس و مورد نیاز و اتخاذ سیاستها و اقدامات نهادی و سایر اقدامات واکنشی و اقدامات لازم به منظور مبارزه با پدیده‌های مذکور و یا کاهش اثرات خشکسالی،

پ - گسترش مشارکت اقشار و اجتماعات محلی شامل زنان، کشاورزان، دامپروران و واگذاری مسوولیتهای بیشتری به آنها در مدیریت.

۳ - برنامه‌های عمل ملی همچنین باید متناسب با شرایط، حاوی موارد ذیل باشد:

الف - اقداماتی به منظور بهبود محیط زیست اقتصادی با نگرش فقرزدایی:

(۱) - افزایش درآمدها و فرصتهای شغلی مخصوصا برای فقیرترین مردم جامعه از

طریق:

تعلیم

شماره

تاریخ

پوست

- ایجاد بازاریابی برای محصولات کشاورزی و دامی،
 - ایجاد ابزارهای مالی و مطلوب برای نیازهای محلی،
 - تشویق تنوع در کشاورزی و تشکیل شرکتهای کشاورزی، و
 - توسعه فعالیتهای اقتصادی کشاورزی و غیرکشاورزی.
- (۲) - توسعه بلندمدت چشم اندازهای اقتصاد روستایی از طریق ایجاد:
- محرکهایی برای سرمایه گذاری سودمند و دسترسی به وسایل تولید، و
 - سیاستهای مالیاتی و پولی و اقدامات بازرگانی که باعث ارتقا شود.
- (۳) - تبیین و کاربرد سیاستهای جمعیتی و مهاجرتی به منظور کاهش فشار جمعیت روی زمین، و
- (۴) - توسعه استفاده از محصولات مقاوم به خشکی و به کارگیری سیستمهای کشاورزی منسجم در زمینهای خشک برای تامین اهداف امنیت غذایی.
- ب - اقدامات مربوط به حفظ منابع طبیعی:
- (۱) - حصول اطمینان از مدیریت پایدار و منسجم منابع طبیعی شامل:
- زمین کشاورزی و مرتع،
 - پوشش گیاهی و حیات وحش،
 - جنگلها،
 - منابع آب، و
 - تنوع زیستی.
- (۲) - آموزش، تقویت آگاهی عمومی و محافل آموزشی محیط زیستی و ترویج دانش روشهای مربوط به مدیریت پایدار منابع طبیعی، و
- (۳) - حصول اطمینان از استفاده موثر از منابع متنوع انرژی، ارتقای منابع دیگر انرژی خورشیدی، انرژی باد، بیوگاز و ترتیبات لازم برای انتقال و پذیرش فن آوری مرتبط به منظور کاهش فشار بر منابع طبیعی حساس (شکستنده).
- پ - اقداماتی برای بهبود برنامه ریزی نهادی:
- (۱) - تقویت نقشها و مسوولیتهای دولت مرکزی و مقامات محلی در چهارچوب سیاست برنامه ریزی استفاده از زمین،

تعالیه

- (۲) - تشویق سیاست تمرکززدایی، فعال، واگذاری مسوولیت مدیریت و تصمیم‌گیری به مقامات محلی و تشویق ابتکارات و قبول مسوولیت توسط جوامع محلی و ساختارهای محلی،
- (۳) - تنظیم چهارچوب منظم و نهادی مدیریت منابع طبیعی به نحو مطلوب به منظور تامین امنیت مالکیت اراضی برای جمعیت‌های محلی.
- ت - اقدامات برای بهبود دانش بیابان‌زدایی:
- (۱) - ارتقای تحقیقات و جمع‌آوری، تکمیل و مبادله اطلاعات علمی، فنی و اجتماعی - اقتصادی بیابان‌زایی،
- (۲) - توسعه قابلیت‌های ملی در تحقیق و جمع‌آوری، مرحله‌بندی، تبادل و تحلیل اطلاعات تا اینکه فهم بیابان‌زایی افزایش یافته و از نتایج تحلیلها در ابعاد اجرایی استفاده شود.
- (۳) - تشویق مطالعات میان مدت و بلندمدت:
- روندهای فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی در مناطق مبتلابه،
 - روندهای کیفی و کمی در منابع طبیعی، و
 - تاثیرات متقابل آب و هوا و بیابان‌زایی.
- ث - اقدامات به منظور نظارت و ارزیابی اثرات خشکسالی:
- (۱) توسعه استراتژی‌هایی به منظور ارزیابی اثرات تنوع طبیعی آب و هوا بر روی خشکسالی و بیابان‌زایی منطقه‌ای و یا استفاده از پیش‌بینی‌های تنوع آب و هوایی بر فعالیتهای زمانی فصلی و تلاش در جهت کاهش اثرات خشکسالی،
- (۲) امکانات اخطاردهی سریع، مدیریت موثر امداد رسانی و کمک‌های غذایی در مواقع اضطراری و توسعه سیستم‌های ذخیره و توزیع مواد غذایی، برنامه‌های حفاظت از دام و اقدامات مردمی و شیوه‌های جایگزین امرار معاش برای مناطق مستعد خشکی، و
- (۳) - نظارت و ارزیابی تخریب‌های محیط‌شناسی (زیستی) به منظور تهیه اطلاعات مطمئن و به موقع در خصوص روند و مراحل تخریب منابع به منظور تسهیل بهتر سیاست‌گذاری و واکنشها.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالی

ماده ۹ - تهیه برنامه‌های عمل ملی و شاخصهای اجرا و ارزیابی هر کدام از کشورهای آفریقایی مبتلا به عضو بایستی یک رکن هماهنگ کننده ملی که به عنوان تسریع کننده درآماده‌سازی، اجرا و ارزیابی برنامه عمل ملی عمل می‌کند معرفی نماید. رکن هماهنگ کننده باید با توجه به ماده (۳) کنوانسیون در صورت اقتضا به شرح زیر عمل نماید:

الف - شناسایی و بررسی فعالیتهایی را به عهده گیرد و ابتدائاً بر روند مشورتهای محلی شامل جمعیتها و اقشار محلی توجه نماید و در این راه از همکاری مقامات دولتی محلی کشورهای توسعه یافته عضو سازمانهای بین‌الدولی و غیردولتی در مشورتهای اولیه در زمینه نگرانیهای مذکور در سطح محلی استفاده نماید،

ب - شناسایی و تجزیه و تحلیل مشکلات، نیازها و شکافهایی که توسعه و استفاده پایدار از زمین را تحت تاثیر قرار می‌دهد و اقدامات توصیه شده به منظور اجتناب از دوباره کاری از طریق استفاده کامل از تلاشهای در حال انجام و ارتقای اجرای نتایج،

پ - تسهیل، طراحی و تنظیم فعالیتهای پروژه‌ها بر پایه روشهای منعطف به منظور حصول اطمینان از مشارکت فعال اقشار مناطق مبتلا به برای به حداقل رساندن جنبه‌های منفی چنین فعالیتهایی و شناسایی و اولویت بخشیدن شرایط لازم برای کمک لازم و همکاری تکنیکی،

ت - تدوین شاخصهایی به منظور حصول اطمینان و ارزیابی برنامه‌های عمل ملی که در برگیرنده اقدامات کوتاه مدت، میان مدت، بلند مدت و اجرای چنین برنامه‌هایی باشد، و

ث - تهیه گزارش پیشرفت کار اجرایی برنامه‌های عمل ملی.

ماده ۱۰ - چهارچوب سازمانی برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای

۱ - بر طبق ماده (۴) کنوانسیون کشورهای آفریقایی عضو باید در تهیه و اجرای برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای در مناطق آفریقای غربی، جنوبی، شمالی، شرقی و مرکزی همکاری نمایند در این ارتباط می‌توان مسوولیت‌های ذیل را به سازمانهای بین‌الدولی مربوطه زیر منطقه‌ای واگذار نمود:

الف - اقدام به عنوان نقطه تماس برای فعالیتهای مقدماتی و هماهنگی اجرای

برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای،

- ب - حمایت در تهیه و اجرای برنامه‌های عمل ملی،
 - پ - تسهیل تبادل اطلاعات، تجارب و دانش همچنین فراهم کردن نصایح در خصوص بازنگری قانون‌گذاری ملی (قوانین ملی)، و
 - ت - سایر مسوولیت‌های مرتبط با اجرای برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای،
- ۲ - نهادهای تخصصی زیر منطقه‌ای در صورت درخواست می‌توانند رایه کمک نمایند و یا مسوولیت هماهنگی فعالیتهای مربوطه در حوزه‌های کاری خودشان را به عهده بگیرند.

ماده ۱۱ - تهیه برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای و محتوای آنها

برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای بایستی به نحوی تهیه شوند که مسایل زیر منطقه را بهتر مورد توجه قرار دهند. این برنامه‌ها در موارد مورد نیاز باید روشهایی برای مدیریت مشترک منابع طبیعی ایجاد کنند. چنین روشهایی بایستی به طور موثر مشکلات فرامرزی همراه با بیابان‌زایی و یا خشکسالی را رفع نموده و از اجرای هماهنگ برنامه‌های عمل ملی حمایت نمایند. زمینه‌های دارای اولویت برای برنامه‌های عمل ملی زیر منطقه‌ای باید به طور مقتضی بر موارد ذیل تاکید نماید:

الف - برنامه‌های مشترک برای مدیریت پایدار منابع طبیعی فرامرزی از طریق روشهای دوجانبه و چندجانبه به شکل مناسب،

ب - هماهنگی برنامه‌ها برای ایجاد منابع انرژی جایگزینی،

پ - همکاری در مدیریت و کنترل آفات و همچنین امراض گیاهی و حیوانی،

ت - ظرفیت‌سازی، آموزش و برنامه‌های آگاهی عمومی که در سطح زیر منطقه‌ای

بهتر هماهنگ و حمایت می‌شوند،

ث - همکاری فنی و علمی بالاخص در زمینه‌های آب و هواشناسی و آب‌شناسی

شامل شبکه‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات و ارزیابی تسهیم اطلاعات و نظارت بر پروژه و

هماهنگی و اولویت‌بندی کردن فعالیتهای توسعه‌ای و تحقیقی،

ج - سیستمهای اخطار سریع و برنامه‌ریزی مشترک برای کاهش اثرات خشکسالی

تعلیه

شامل اقداماتی برای برطرف کردن مشکلات ناشی از مهاجرت‌های زیست محیطی،
چ - شناسایی راه‌های تسهیم تجارب به‌ویژه درخصوص مشارکت جمعیتها و اقشار
محلی و ایجاد یک محیط قادرسازی برای مدیریت پیشرفته استفاده از زمین و استفاده از
فن‌آوری مناسب،
ح - تقویت ظرفیت سازمانهای زیرمنطقه‌ای به‌منظور ایجاد هماهنگی و فراهم‌نمودن
خدمات فنی و همچنین ایجاد و تقویت مراکز و موسسات زیرمنطقه‌ای،
خ - توسعه سیاستهایی در زمینه‌هایی مانند تجارت که دارای اثراتی بر مناطق مبتلابه
می‌باشد شامل سیاستهایی برای هماهنگی رژیمهای تجاری منطقه‌ای و برای زیربنای
مشترک.

ماده ۱۲ - چهارچوب سازمانی برنامه عمل منطقه‌ای

۱ - بر طبق ماده (۱۱) کنوانسیون کشورهای آفریقایی عضو باید به‌طور مشترک روند
تهیه و اجرای برنامه‌های عمل منطقه‌ای را تعیین کنند.
۲ - این کشورها می‌توانند از سازمانها و موسسات منطقه‌ای مرتبط آفریقایی حمایت
نموده تا آنها را نسبت به انجام مسوولیت‌هایشان در قبال کنوانسیون توانا سازند.

ماده ۱۳ - مندرجات برنامه عمل منطقه‌ای

برنامه عمل منطقه‌ای شامل مواد مربوط به بیابان‌زدایی و یا از بین بردن اثرات
خشکسالی با اولویتهای مشروح زیر می‌باشد:
الف - توسعه همکاری منطقه‌ای و هماهنگی برنامه‌های عمل زیرمنطقه‌ای برای
به‌وجود آوردن توافق منطقه‌ای بر روی زمینه‌های سیاستهای کلیدی از طریق مشورت‌های
سازمانهای زیرمنطقه‌ای،

ب - ارتقای ظرفیتهای برای فعالیتهایی که در سطح منطقه بهتر اجرا می‌شوند،
پ - بادر نظر گرفتن جزو (ب) بند (۲) از ماده (۴) کنوانسیون، پیدا کردن راه‌حلهای
مناسب با همکاری جوامع بین‌المللی برای اهداف اقتصادی، اجتماعی جهانی که بر روی
اراضی مبتلابه اثر می‌گذارد،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیم

ت - ارتقای مبادله اطلاعات و تجربیات فنی و همکاریهای علمی و فنی بخصوص در زمینه‌های هواشناسی، اقلیم، آب‌شناسی، توسعه منابع آب و منابع انرژی جایگزین، همکاری فعالیتهای تحقیقاتی زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای، مشخص نمودن اولویتهای منطقه‌ای تحقیقات و توسعه بین کشورهای منطقه و زیر منطقه‌ای آفریقایی مبتلابه،
ث - هماهنگی در برنامه‌های سیستماتیک ارزیابی و مبادله اطلاعات و همسو کردن آنها با برنامه‌های جهانی،
ج - همکاری در تقویت سیستم هشدار دهنده فوری و وقوع خشکسالی زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای.

ماده ۱۴ - منابع مالی

۱ - باتوجه به ماده (۲۰) و بند (۲) ماده (۴) کنوانسیون، کشورهای مبتلابه آفریقا، باید با ارایه یک برنامه کلان اقتصادی مفید، منابع مالی را بسیج نموده و سیاستهای خود را توسعه داده و منابع مالی را به طرف توسعه برنامه‌های محلی و در صورت لزوم از طریق سازمانهای غیر دولتی هدایت نمایند.

۲ - باتوجه به بندهای (۴) و (۵) ماده (۲۱) کنوانسیون و برای سهولت اجرای برنامه‌های عمل، کشورها موافقت کردند تا نسبت به مشخص نمودن منابع مالی در سطح ملی، زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین کمبودهای منابع مالی اقدام نمایند. بدیهی است آمار و اطلاعات مورد نظر مرتباً تجدیدنظر و بروز خواهد شد.

۳ - براساس ماده (۷) کنوانسیون، کشورهای پیشرفته باید بر مبنای موافقتهای مشارکتی و ترتیبات مورد لزوم باتوجه به ماده (۱۸) در کشورهای مبتلابه آفریقا سرمایه‌گذاری کلان نموده یا منابع مالی اختصاص داده شده قبلی را افزایش دهند البته با عنایت به موارد دیگر و توجه به بررسیهای مربوط، تجارت جهانی بازاریابی در ارتباط با جزو (ب) بند (۲) ماده (۴) کنوانسیون.

ماده ۱۵ - روش مالی

۱ - بادر نظر گرفتن ماده (۷) کنوانسیون و تاکید بر اولویت به کشورهای آفریقایی

تعیین

مبتلابه و توجه به موقعیت خاص این منطقه، کشورها باید با عنایت به جزوهای (ت) و (ث) بند (۱) ماده (۲۱) کنوانسیون و از طریق موارد زیر، توجه ویژه به اجرای کنوانسیون در آفریقا داشته باشند:

الف - تسهیل ایجاد روشهایی نظیر اعتبارات ملی برای بیابانزدایی و سوق دادن منابع مالی در سطح محلی،

ب - تقویت صندوقهای موجود و روشهای مالی در سطوح زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای.
۲ - بادر نظر گرفتن مواد (۲۰) و (۲۱) کنوانسیون، کشورهایی که اعضای سازمانهای مالی زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای مربوط نظیر بانک توسعه آفریقا و صندوق توسعه آفریقا می‌باشند باید کوششهای خود را در جهت اینکه این موسسات و سازمانها به اجرای الحاقیه آفریقا اولویت بدهند افزایش بدهند.

۳ - کشورها در حد امکان در سوق دادن اعتبارات به طرف کشورهای آفریقایی مبتلابه اقدام نمایند.

ماده ۱۶ - همکاریها و کمکهای فنی

کشورها با توجه به فعالیتهای خود متقبل می‌شوند که برای افزایش تاثیر پروژهها و برنامه‌ها و همکاریها و کمکهای فنی به کشورهای آفریقایی از طریق زیر اقدام نمایند:

الف - محدود کردن هزینه‌ها بخصوص هزینه‌های بالاسری، این هزینه‌ها فقط باید برای حداکثر بهره‌وری از پروژهها در صورت لزوم فقط درصد پایینی از کلیه هزینه‌ها باشد.

ب - استفاده از کارشناسان ذیصلاح ملی و در صورت لزوم از کارشناسان ذیصلاح زیر منطقه یا منطقه برای طراحی، تهیه و اجرای پروژه و همچنین به وجود آوردن چنین تخصصی در جایی که وجود ندارد، و

پ - ارایه کمکهای فنی برای مدیریت و هماهنگی موثر و همچنین بهره‌برداری بهتر.

ماده ۱۷ - انتقال، اکتساب، تطبیق و دستیابی به فن‌آوری زیست محیطی سالم

در اجرای ماده (۱۸) کنوانسیون و در ارتباط با انتقال، اکتساب، تطبیق و توسعه فن‌آوری، طرفها متقبل می‌شوند که جهت مدلهای جدید مشارکت و همکاری برای تقویت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالیه

ظرفیت سازی در زمینه‌های تحقیقات علمی و جمع‌آوری آمار و اطلاعات و توزیع آنها و اینکه قادر به اجرای استراتژیها و کوششهای آنها برای بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی باشند، اولویت قایل شوند.

ماده ۱۸ - موافقت‌های همکاری و مشارکت

۱ - کشورهای آفریقایی عضو در مورد تهیه، مذاکره و اجرای برنامه‌های عمل ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای هماهنگی خواهند کرد. در صورت لزوم ممکن است در این روند سایر طرفها و سازمانهای دولتی و غیردولتی را درگیر نمایند.

۲ - اهداف این هماهنگی، اطمینان یافتن از همکاریهای فنی مالی براساس کنوانسیون برای ارزیابی استفاده مستمر و اداره منابع می‌باشد.

۳ - طرفهای آفریقایی باید در سطح ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای روند مشاوره‌ای را سازماندهی نمایند. روندهای مشاوره‌ای می‌تواند:

الف - به عنوان محلی برای مذاکره و تصمیم‌گیری براساس برنامه‌های عمل ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای مورد استفاده قرار گیرد،

ب - همکاری طرفهای آفریقایی و سایر اعضای گروههای مشاوره‌ای در برنامه‌ها و تعیین اولویتها و موافقت‌های اجرایی و مشخصات ارزیابی همچنین ترتیبات مالی برای اجرا را مشخص نماید.

۴ - بنابه تقاضای طرفهای آفریقایی براساس ماده (۲۳) کنوانسیون، دبیرخانه دائمی ممکن است تسهیلاتی را به شرح زیر برای روند جلسات مشاوره‌ای فراهم آورد:

الف - ارزیابی مشورت برای استفاده موثرتر از ترتیبات مشاوره‌ای با استفاده از تجربیات مشاوره‌ای مشابه،

ب - ارزیابی اطلاعات به‌آژانسهای دو یا چندجانبه مربوط در ارتباط با اجلاسهای مشاوره‌ای و تشویق برای درگیری فعال آنها،

پ - ارزیابی سایر اطلاعات که ممکن است به استقرار یا ارتقای ترتیبات مشاوره‌ای ارتباط داشته باشد.

۵ - اعضای هماهنگی زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای باید:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعیین

الف - در صورت لزوم برای اصلاح موافقتنامه‌های مشارکتی پیشنهاد بدهند،
ب - در مورد اجرای برنامه‌های زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای موافقت شده، نظارت،
ارزیابی و گزارش نمایند،

پ - از ارتباط و هماهنگی موثر بین اعضای آفریقایی مطمئن شوند.
۶ - مشارکت در گروه‌های مشاوره‌ای در صورت لزوم باید، برای دولت‌ها، گروه‌های
علاقتمند و کمک‌کنندگان، ارگانهای مرتبط، سیستم برنامه‌ای و اعتباری ملل متحد،
سازمانهای زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای مرتبط و به‌سازمانهای غیردولتی مربوط، آزاد باشد.
شرکت‌کنندگان از هر گروه مشاوره‌ای باید در مورد چگونگی اداره و عملیات گروه
تصمیم‌گیری کنند.

۷ - در ارتباط با ماده (۱۴) کنوانسیون، طرفهای کشورهای پیشرفته در یک روند
غیر معمولی مشورت و هماهنگی بین خودشان براساس درخواست کشورهای آفریقایی یا
سازمانهای زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای و برای کمکهای مورد نیاز و ارزشمند جهت سهولت در
اجرای برنامه‌ها در صورت لزوم در روند مشورت‌های ملی، زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای مشارکت
خواهند کرد.

ماده ۱۹ - پیگیری اجرا

پیگیری اجرای این الحاقیه توسط طرفهای آفریقایی براساس کنوانسیون به شرح زیر
انجام خواهد شد:

الف - در سطح ملی، توسط یک روش که مرکب خواهد بود از هر یک از طرفهای
آفریقایی و نمایندگان مجامع ملی و تحت نظارت هماهنگ‌کننده ملی براساس ماده (۹)،
ب - در سطح زیر منطقه‌ای، توسط کمیته چندمنظوره مشورتی علمی و فنی که ترکیب
و چگونگی اجرای آن توسط طرفهای آفریقایی زیر منطقه‌ای مربوط مشخص خواهد شد،
پ - در سطح منطقه، روشی که شرایط آن در یک معاهده موسس جامعه اقتصادی
آفریقا و به‌وسیله کمیته چندمنظوره مشورتی فنی و علمی مشخص خواهد شد.

تعالی

الحاقیه ۲

الحاقیه اجرایی منطقه‌ای برای آسیا

ماده ۱ - هدف

هدف از این الحاقیه ارایه خطوط و ترتیباتی برای اجرای موثر کنوانسیون در کشورهای مبتلابه منطقه آسیا با عنایت به شرایط خاص آنها می‌باشد.

ماده ۲ - شرایط مخصوص منطقه آسیا

اعضای متعاقد در انجام تعهدات خود مندرج در کنوانسیون باید به گونه‌ای مناسب، شرایط ویژه‌ای که به شرح زیر در کشورهای مبتلابه با درجات متفاوت موجود می‌باشد را در نظر داشته باشند:

الف - نسبت بالای اراضی که مبتلابه یا در معرض بیابان‌زایی و خشکسالی هستند و تنوع گسترده این مناطق با توجه به آب و هوا، پستی و بلندی، سیستم اقتصادی، اجتماعی و بهره‌برداری از زمین،

ب - فشار زیاد بر روی منابع طبیعی برای امرار معاش،

پ - سیستم‌های موجود تولید که مستقیماً در ارتباط با فقر گسترده بوده و نهایتاً منجر به تخریب اراضی و فشار بر روی منابع محدود آب می‌گردد،

ت - تاثیر شدید شرایط موجود در اقتصاد جهانی و مشکلات اجتماعی نظیر فقر، ضعف بهداشت و سوء تغذیه، فقدان امنیت غذایی، مهاجرت، جابجایی اجتماعات انسانی و تغییر ترکیب جمعیتی،

ث - توسعه ظرفیتها و چهارچوبهای تشکیلاتی هر چند ناکافی برای مقابله با مسایل ملی بیابان‌زایی و خشکسالی، و

ج - نیاز آنها به همکاری بین‌المللی برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار در ارتباط با بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی.

تعلیه

ماده ۳- چهارچوب برنامه عمل ملی

۱- برنامه عمل ملی باید قسمتی از سیاستهای جامع ملی برای توسعه پایدار در کشورهای مبتلابه منطقه باشد.

۲- کشورهای مبتلابه باید برنامه عمل ملی را مطابق مواد (۹) تا (۱۱) کنوانسیون به گونه‌ای مناسب آماده نموده و به جزو (و) بند (۲) ماده (۱۰) توجه خاص مبذول دارند. براساس تقاضای کشورهای مبتلابه می‌توان از آژانسهای همکاری دوجانبه و چندجانبه به‌نحو مقتضی استفاده نمود.

ماده ۴- برنامه عمل ملی

۱- کشورهای مبتلابه متعهد منطقه متناسب با شرایط و سیاستهای خود در راستای تهیه و اجرای برنامه عمل ملی، همراه با سایر فعالیتهای می‌توانند اقدامات زیر را انجام دهند:

الف - تشکیلات و نهادهای مناسبی را مأمور تهیه، هماهنگی و اجرای برنامه عمل ملی خود نمایند،

ب - جمعیتها و گروههای مبتلابه از جمله جوامع محلی را در تدوین، هماهنگی و اجرای برنامه عمل ملی از طریق مشاوره‌های محلی و با همکاری مسوولین محلی و سازمانهای ذی‌ربط ملی و غیردولتی، مشارکت دهند،

پ - وضعیت زیست محیطی در مناطق مبتلابه را شناسایی تا علل و عواقب بیابان‌زایی را مشخص و مناطق دارای اولویتهای اجرایی را تعیین نمایند،

ت - با مشارکت گروههای مبتلابه برنامه‌های گذشته و جاری بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی را ارزیابی نموده و برآن اساس استراتژی و فعالیتهای برنامه‌های عمل را طراحی و تدوین نمایند،

ث - برنامه‌های فنی و مالی را براساس اطلاعات بندهای (الف) تا (ت) تهیه نمایند،

ج - روشها و مبانی ارزیابی اجرای برنامه عمل را تهیه و مورد استفاده قرار دهند،

چ - مدیریت جامع حوزه‌های آبخیز حفاظت منابع خاک و تقویت استفاده اصلاح از منابع آب را ارتقا بخشند،

بیتعالی

ح - با رعایت عوامل هواشناسی، آب و هوایی، آب شناسی، زیست شناسی و دیگر عوامل موثر، سیستمهای هشدار سریع را در مناطقی که در خطر بروز خشکسالی هستند تاسیس یا تقویت نمایند،

خ - درجایی که همکاریهای بین المللی و از جمله منابع مالی و فنی ایجاد نماید با احساس روح همکاری ترتیبات لازم را جهت حمایت از برنامه های عمل خود ایجاد نمایند.
۲ - در راستای ماده (۱۰) کنوانسیون، استراتژی عمومی برنامه های عمل ملی باید با تاکید بر برنامه های جامع توسعه محلی برای نقاط مبتلا به و مبتنی بر روشهای مشارکتی و همگام نمودن استراتژیهای فقرزدایی با برنامه های بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی باشد. معیارهای بخشی در برنامه های عمل باید با عنایت به تنوع و وسیع نواحی مبتلا به و مندرجات بند (الف) ماده (۲) گروه بندی و اولویت بندی گردد.

ماده ۵ - برنامه های عمل زیر منطقه ای و مشترک

۱ - براساس ماده (۱۱) این کنوانسیون، کشورهای مبتلا به آسیایی می توانند با سایر اعضای متعاقد در تهیه و اجرای برنامه عمل زیر منطقه ای و مشترک مشورت و همکاری نموده و به تکمیل اقداماتی که کارایی بیشتر در اجرای برنامه های عمل ملی دارد، بپردازد. در هر صورت اعضای ذیربط می توانند از سازمانها و نهادهای زیر منطقه ای از جمله دو جانبه و ملی و تخصصی برای تهیه، هماهنگی و اجرای برنامه ها استفاده نمایند. اینگونه سازمانها یا نهادها همچنین می توانند به عنوان مرکز ارتباط برای ارتقا و هماهنگی برنامه ها و اقدامات براساس مواد (۱۶) تا (۱۸) کنوانسیون عمل نمایند.

۲ - طرفهای مبتلا به منطقه آسیا در تهیه و اجرای برنامه های عمل زیر منطقه ای و یا مشترک در میان سایر فعالیتها، اقدامات ذیل را به عمل آورند:

الف - با هماهنگی نهادهای ملی، اولویتهای مربوط به بیابان زدایی و کاهش اثرات خشکسالی را تعیین نمایند تا برنامه ها و یا فعالیتهایی که می توانند به نحو موثرتری انجام پذیرد به شکل بهتری انجام شود،

ب - ظرفیتهای تواناییهای اجرایی نهادهای منطقه ای، زیر منطقه ای و یا ملی مربوطه را ارزیابی نمایند،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

پ - برنامه‌های موجود مرتبط با بیابان‌زایی و خشکسالی تمام یا تعدادی از کشورهای متعاقد منطقه یا زیر منطقه و همچنین ارتباط آن با برنامه‌های عمل ملی را ارزیابی نمایند،

ت - در برنامه‌هایی که همکاری‌های بین‌المللی شامل منابع مالی و فنی می‌گردد با توجه به روح همکاری، ترتیبات مناسب دو یا چند حمایت از برنامه‌ها تدوین نمایند.
۳ - برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای و یا مشترک، ممکن است شامل برنامه‌های مشترک توافق شده برای مدیریت پایدار منابع طبیعی مشترک مرزی مرتبط با بیابان‌زایی، اولویتهای همکاری و سایر اقدامات مربوط به ظرفیت‌سازی، همکاریهای علمی و فنی بخصوص مشارکت در اطلاع‌رسانی و برقراری سیستم هشدار سریع و روشهای تقویت سازمانها و نهادهای زیر منطقه‌ای باشد.

ماده ۶ - فعالیتهای منطقه‌ای

فعالیتهای منطقه‌ای برای تقویت و افزایش برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای یا مشترک می‌تواند همراه با سایر اقدامات شامل تقویت موسسات و روشها برای هماهنگی و همکاری در سطح ملی، زیر منطقه‌ای و روشهایی برای هماهنگی و همکاری در سطح ملی، زیر منطقه‌ای بوده و نیز ارتقای اجرای مواد (۱۶) تا (۱۹) کنوانسیون باشد. این فعالیتهای ممکن است موارد زیر را نیز شامل گردد:

الف - افزایش و تقویت شبکه‌های همکاریهای فنی،

ب - تهیه و شناسایی فن‌آوری، معلومات و دانش فنی و تجارب و همچنین فن‌آوریهای سنتی و محلی و دانش فنی آنها، انتشار و استفاده از آنها،

پ - ارزیابی و تعیین نیازها انتقال فن‌آوری و ارتقای انطباق و استفاده از این‌گونه فن‌آوریها، و

ت - تشویق برنامه‌های آگاهی عمومی و ارتقای ظرفیت‌سازی در تمام سطوح، تقویت آموزش، تحقیق و توسعه و ایجاد سیستمهایی برای توسعه منابع انسانی.

ماده ۷ - منابع مالی و روشهای آن

بیتعالی

- ۱ - باتوجه به اهمیت بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی در منطقه آسیا، اعضای متعاقد باید باتوجه به مواد (۲۵) و (۲۱) کنوانسیون، در بسیج منابع مالی اساسی و دسترسی به روشهای مالی مربوطه تلاش نمایند.
- ۲ - کشورهای مبتلابه منطقه منفردا یا مشترکا براساس کنوانسیون و بر مبنای روش هماهنگی ارایه شده در ماده (۸) آن و همچنین براساس سیاستهای توسعه ملی بایستی:
- الف - روشهایی اتخاذ کنند که موجب منطقی شدن و تقویت روشهای تامین اعتبارات مالی از طریق سرمایه گذاری دولتی و خصوصی به منظور رسیدن به نتایج مطلوب در جهت بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی گردد،
- ب - تعیین نیازهای همکاریهای بین‌المللی در جهت حمایت از کوششهای ملی بخصوص در زمینه فنی و فن‌آوری و مالی را تعیین و تعریف نمایند،
- پ - ارتقای مشارکت دوجانبه و یا چندجانبه نهادها برای همکاری مالی جهت اطمینان از اجرای کنوانسیون را تشویق نمایند.
- ۳ - اعضای متعاقد باید تا حد امکان روند سوق دادن اعتبارات به طرف کشورهای مبتلابه را در منطقه تسهیل نمایند.

ماده ۸ - مکانیسمهای همکاری و هماهنگی

- ۱ - کشورهای مبتلابه می‌توانند از طریق تشکیلات مناسبی که براساس جزو (الف) بند (۱) ماده (۴) کنوانسیون تعیین نموده‌اند و همچنین سایر اعضای متعاقد منطقه‌ای به صلاحدید خویش برای اهداف زیر روشهایی را به کار ببرند:
- الف - مبادله اطلاعات، تجربیات، معلومات و دانش فنی،
- ب - همکاری و هماهنگی فعالیتهای شامل ترتیبات دو یا چندجانبه در سطوح زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای،
- پ - افزایش همکاریهای علمی، فنی و فن‌آوری براساس مواد (۵) تا (۷) کنوانسیون،
- ت - شناسایی نیازهای همکاری خارجی،
- ث - پیگیری و ارزیابی اجرای برنامه‌های عمل.
- ۲ - کشورهای مبتلابه می‌توانند از طریق تشکیلات مناسبی که براساس جزو (الف)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسمه تعالی

بند (۱) ماده (۴) کنوانسیون تعیین نموده‌اند و یا با همکاری سایر اعضای متعاقد در منطقه راجع به برنامه‌های عمل ملی، زیرمنطقه‌ای و مشترک، مشاوره و هماهنگی نمایند. سایر اعضا و سازمانهای دولتی و غیردولتی را نیز می‌توانند در این امر مشارکت دهند. اینگونه همکاریها بایستی همراه با سایر اقدامات در جلب اطمینان و اعتماد در زمینه فرصتهای همکاریهای فنی بین‌المللی براساس مواد (۲۰) و (۲۱) کنوانسیون بوده و همکاریهای فنی را تقویت و منابع را به‌سوی استفاده موثر و کارا سوق دهد.

۳- کشورهای مبتلابه منطقه بایستی اجلاسهای هماهنگی دوره‌ای تشکیل دهند و دبیرخانه کنوانسیون در صورت تقاضا و براساس ماده (۲۳) برگزاری این اجلاسها را به شرح ذیل تسهیل نماید:

- الف- آرایه ارشاد درخصوص سازماندهی ترتیبات همکاری موثر و یا استفاده از تجربه‌های حاصله ناشی از اینگونه ترتیبات،
- ب- آرایه اطلاعات به سازمانهای دو یا چند جانبه در زمینه همکاریها و تشویق آنها برای مشارکت،
- پ- آرایه سایر اطلاعاتی که می‌تواند در راه‌اندازی و یا بهبود روند همکاریها کمک کند.

الحاقیه ۳

الحاقیه اجرایی منطقه‌ای برای آمریکای لاتین و کارائیب

ماده ۱- هدف

هدف از این الحاقیه آرایه رهنمودهایی برای اجرای کنوانسیون در منطقه آمریکای لاتین و کارائیب و در راستای شرایط ویژه آن منطقه می‌باشد.

ماده ۲- شرایط ویژه منطقه آمریکای لاتین و کارائیب

تعلیه

اعضای متعاقد در راستای شروط کنوانسیون باید شرایط ویژه منطقه را به شرح زیر مورد عنایت قرار دهند:

الف - وجود مناطق وسیعی که یا در معرض و یا به شدت تحت تاثیر بیابانزایی و خشکسالی بوده و در آنها بسته به موقعیت می توان خصوصیتی منفی را مشاهده نمود این فرآیند تشدید شونده و تجمعی روی یکی از مناطقی که دارای بزرگترین منابع تنوع زیستی در جهان است اثرات منفی جدی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی دارد،

ب - اقدامات عمرانی فراوان غیر پایدار در مناطق تحت تاثیر و در نتیجه اثرات متقابل و پیچیده فیزیکی، زیست شناسی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و عوامل اقتصادی منجمله عوامل اقتصادی بین المللی مانند بدهکارهای خارجی، روند فرسایشی مناسبات تجاری و اقدامات تجاری که روی بازار محصولات کشاورزی، ماهیگیری و جنگلی اثر می گذارد،

پ - نزول سریع بازدهی اکوسیستمها به عنوان پی آمد اصلی بیابانزایی و خشکسالی به شکل کاهش بازده کشاورزی، دامداری و جنگلی و نیز نابودی تنوع گونه های زیستی که از دیدگاه اجتماعی دارای اثرات فقرزایی، مهاجرت، جابجایی های جمعیت در یک محدوده و تضعیف کیفیت زندگی می باشد. بنابراین منطقه مجبور است روشها و راههای جامعی را برای مشکل بیابانزایی و خشکسالی بپذیرد از جمله تشویق مدل های توسعه پایدار متناسب با شرایط زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی هر کشور،

ماده ۳- برنامه های عمل

۱- کشورهای متعاقد مبتلا به باید در راستای کنوانسیون و به ویژه در رابطه با مواد (۹) تا (۱۱) و همچنین بر اساس سیاستهای عمرانی ملی خود و به صورت مناسب و به عنوان یک بخش پیوسته از سیاستهای ملی توسعه پایدار خود، برنامه های عمل ملی بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی را تهیه و اجرا نمایند. برنامه های زیرمنطقه ای و منطقه ای را نیز می توان برابر با نیازهای منطقه تهیه و اجرا نمود.

۲- در تهیه برنامه عمل ملی کشورهای متعاقد مبتلا به باید به جزو (و) بند (۲) ماده (۱۰) عنایت ویژه مبذول دارند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

ماده ۴ - محتوای برنامه‌های عمل ملی

کشورهای متعاقد مبتلابه منطقه می‌توانند متناسب با شرایط خود و همراه با سایر موارد مطالب موضوعی زیر را در تهیه استراتژیهای ملی خود برای اقدامات مربوط به بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی، مطابق با ماده (۵) کنوانسیون مورد توجه قرار دهند:

الف - افزایش ظرفیتها، آموزش و آگاهی عموم، همکاریهای فنی، علمی و فن‌آوری و منابع و روشهای مالی،

ب - فقرزدایی و بهبود کیفیت زندگی انسانی،

پ - دستیابی به امنیت غذایی، توسعه و مدیریت پایدار فعالیتهای کشاورزی، دامداری، جنگلداری و فعالیتهای چندمنظوره،

ت - مدیریت پایدار منابع طبیعی به‌ویژه مدیریت عادلانه حوزه‌های آبیگیر،

ث - مدیریت پایدار منابع طبیعی در مناطق مرتفع،

ج - مدیریت منطقی و حفاظت از منابع خاک و استحصال و بهره‌برداری موثر از منابع

آب،

چ - تهیه و کاربرد طرحهای فوریتی برای کاهش اثرات خشکسالی،

ح - تاسیس یا تقویت سیستمهای هشدار سریع، اطلاعاتی، ارزیابی و پیگیری امور در

مناطق که در معرض تهدید بیابان‌زایی و خشکسالی بوده بادر نظر گرفتن عوامل آب و هوایی

اقلیمی، آب‌شناسی، زیست‌شناسی، خاک، اجتماعی و اقتصادی،

خ - توسعه، مدیریت و استفاده موثر از منابع گوناگون انرژی از جمله تشویق منابع

جایگزین،

د - حفاظت و بهره‌برداری پایدار از تنوع گونه‌های زیستی مطابق با تمهیدات

کنوانسیون تنوع زیستی،

ذ - توجه به جنبه‌های جمعیتی در رابطه با بیابان‌زایی و خشکسالی،

ر - تقویت یا ایجاد چهارچوبهای تشکیلاتی و قانونی برای اجرای کنوانسیون و

تعلیم

به منظور تمرکززدایی ساختار اداری و وظیفه‌ای مربوط به بیابان‌زدایی و خشکسالی با مشارکت جوامع و اجتماعات مبتلابه به صورت عام،

ماده ۵ - همکاری فنی، علمی و فن آوری

مطابق با کنوانسیون و به‌ویژه مواد (۱۶) تا (۱۸) و براساس روش هماهنگی توصیه شده در ماده (۷)، کشورهای متعاقد مبتلابه منطقه باید مشترکا یا منفردا اقدامات زیر را انجام دهند:

- الف - تقویت شبکه‌های همکاریهای فنی و سیستمهای اطلاعات ملی، زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای و به‌همین ترتیب در صورت لزوم، ادغام در سیستم منابع جهانی اطلاعات،
- ب - تهیه آمار از فن‌آوریها و دانش فنی موجود و تشویق انتشار و ترویج آنها،
- پ - تشویق استفاده از فن آوری، دانش، دانش فنی و اقدامات پیش‌بینی شده در جزو (ب) بند (۲) ماده (۱۸) کنوانسیون،
- ت - تعریف نیازهای انتقال فن آوری،
- ث - تشویق، توسعه و سازگار نمودن، پذیرش و انتقال فن‌آوریهای موجود که از نظر زیست محیطی سالم هستند.

ماده ۶ - منابع روشهای مالی

مطابق با کنوانسیون و به‌ویژه مواد (۲۰) و (۲۱) آن و براساس روش هماهنگی توصیه شده در ماده (۷) و برابر با سیاستهای توسعه ملی، کشورهای متعاقد مبتلابه منطقه باید مشترکا و منفردا اقدامات زیر را انجام دهند:

- الف - اتخاذ معیارهایی برای توزیع منطقی و تقویت روشهای تامین اعتبار از طریق سرمایه‌گذارهای عمومی و خصوصی و با نگرشی به حصول نتایج مشخص در اقدامات مربوط به بیابان‌زدایی و کاهش اثرات خشکسالی،
- ب - تعریف نیازهای همکاریهای بین‌المللی در حمایت از تلاشهای ملی،
- پ - تشویق مشارکت تشکیلات همکاری مالی دو یا چند جانبه برای تضمین اجرای

کنوانسیون.

ماده ۷- چهارچوب تشکیلاتی

۱- به منظور ترتیب اثر دادن به این الحاقیه، کشورهای متعاقد مبتلابه منطقه باید موارد زیر را انجام دهند:

الف - تاسیس و یا تقویت مراکز ارتباط ملی برای هماهنگی در اقدام به بیابانزدایی و کاهش اثرات خشکسالی،

ب - تشکیل روشی برای هماهنگی بین مراکز ارتباط ملی با اهداف زیر:

۱- مبادله اطلاعات و تجربه،

۲- هماهنگی فعالیتها در سطح زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای،

۳- تشویق همکاری فنی، علمی، فن آوری و مالی،

۴- تعریف و تعیین نیازهای همکاری خارجی، و

۵- پیگیری و ارزیابی اجرای برنامه‌های عمل.

۲- کشورهای متعاقد مبتلابه منطقه باید نشستهای هماهنگی منظمی داشته و دبیرخانه دائمی در صورت درخواست و براساس ماده (۲۳) کنوانسیون می‌تواند تشکیل این جلسات هماهنگی را از طریق زیر تسهیل نماید:

الف - توصیه و راهنمایی در مورد سازماندهی ترتیبات هماهنگی موثر و تجربه آموزی از اینگونه ترتیبات،

ب - دادن اطلاعات به نمایندگانها و سازمانهای دو یا چند جانبه درباره جلسات هماهنگی و تشویق مشارکت فعال آنان، و

پ - دادن سایر اطلاعاتی که می‌تواند به فرآیند بهبود و یا برقراری هماهنگی مربوط باشد.

الحاقیه ۴

الحاقیه اجرایی منطقه‌ای برای شمال مدیترانه

ماده ۱- هدف

هدف از این الحاقیه ارایه خطوط و رهنمودهای مورد لزوم برای اجرای موثر کنوانسیون در کشورهای مبتلابه منطقه شمال مدیترانه باتوجه به شرایط خاص آنها می‌باشد.

ماده ۲- شرایط مخصوص منطقه شمال مدیترانه

شرایط خاص منطقه شمال مدیترانه در ارتباط با ماده یک به شرح زیر است:

الف - شرایط آب و هوایی نیمه خشک قسمت اعظم این منطقه را تحت تاثیر قرار می‌دهد که شامل خشکیهای فعلی، تنوع بارندگیهای بسیار زیاد و بارندگیهای شدید و ناگهانی است،

ب - خاکهای بی حاصل و قابل فرسایش و متمایل به فرسایش سطحی،

پ - برجستگیهای ناهموار همراه با شیبهای زیاد و پستی و بلندیهای متنوع،

ت - ازدست رفتن زیاد پوشش جنگلی بر اثر آتش سوزیهای مهیب،

ث - شرایط بحرانی در کشاورزی سنتی همراه با رهاسازی زمینها و تخریب خاک و

آب،

ج - بهره برداری ناپایدار از منابع آب که منجر به تخریب جدی محیط زیست می‌گردد

شامل آلودگی شیمیایی، شور شدن و از بین رفتن آبخیزها و...

چ - تجمع فعالیتهای اقتصادی در اراضی ساحلی بدلیل رشد شهرها، فعالیتهای

صنعتی، توریست و زراعت آبی.

ماده ۳- چهارچوب برنامه‌ریزی استراتژیک برای توسعه پایدار

۱- برنامه‌های عمل ملی بخش اصلی و جامع چهارچوب برنامه‌ریزی استراتژیک

بسم تعالی

شماره

تاریخ

پوست

برای توسعه پایدار کشورهای مبتلابه شمال مدیترانه خواهد بود.
۲- روش مشاوره‌ای و مشارکتی و درگیر کردن سطوح مختلف دولتی، انجمنهای محلی و سازمانهای غیردولتی می‌تواند برای ارزیابی خطوط یک استراتژی با برنامه‌ریزی انعطاف‌پذیر که در ارتباط با جزو (و) بند (۲) ماده (۱۰) کنوانسیون اجازه می‌دهد که مردم محلی بیشتر مشارکت داشته باشند، مدنظر قرارگیرد.

ماده ۴ - تعهد تهیه برنامه‌های عمل ملی یا جدول زمانی مربوطه کشورهای مبتلابه منطقه شمال مدیترانه باید برنامه عمل ملی زیرمنطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک تهیه نمایند. این برنامه‌ها باید هرچه زودتر تهیه، نهایی و قابل اجرا گردد.

ماده ۵ - تهیه و اجرای برنامه‌های عمل ملی هر کشور مبتلابه براساس مواد (۹) و (۱۰) کنوانسیون برای تهیه و اجرای برنامه عمل ملی باید موارد زیر را رعایت نماید:
الف - معرفی تشکیلات واجد شرایط برای مسوولیت تهیه، هماهنگی و اجرای برنامه،

ب - درگیر نمودن جمعیت‌های مبتلابه نظیر جوامع محلی برای تهیه، هماهنگی و اجرای برنامه از طریق مشورت‌های محلی با همکاری مسوولین محلی و سازمانهای غیردولتی مربوطه،

پ - مطالعه در مورد چگونگی محیط زیست در اراضی مبتلابه برای ارزیابی دلایل و تاثیرات بیابان‌زایی و مشخص کردن اولویت مناطق برای اجرای برنامه،

ت - با مشارکت جمعیت‌های مبتلابه برنامه‌های گذشته و جاری به منظور طراحی استراتژی و همچنین مشخص نمودن فعالیتهای برنامه عمل ارزیابی گردد،

ث - تهیه برنامه‌های فنی و مالی براساس اطلاعات به دست آمده از طریق فعالیتهای مندرج در بندهای (الف) تا (د)، (و)،

ج - تهیه و استفاده از روندی برای نظارت و ارزیابی اجرای برنامه.

بیتعالی

شماره

تاریخ

پوست

ماده ۶ - محتوای برنامه‌های عمل ملی
کشورهای مبتلابه منطقه اقداماتی به شرح زیر را در برنامه‌های عمل ملی می‌بایستی
مدنظر قرار بدهند:

- الف - موارد قانونی، تشکیلاتی و اداری،
- ب - استفاده کنندگان از زمین، مدیریت منابع آب، حفاظت خاک، جنگلداری،
فعالیت‌های کشاورزی و مرتع و همچنین مدیریت مراتع،
- پ - مدیریت و حفاظت حیات وحش و سایر اشکال تنوع زیستی،
- ت - حفاظت از آتش سوزی‌های جنگل،
- ث - ارتقای معیشت‌های جایگزین، و
- ج - تحقیق، آموزش و آگاهی عمومی.

ماده ۷ - برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک
۱ - کشورهای مبتلابه منطقه در ارتباط با ماده (۱۱) کنوانسیون و برای بالابردن کارایی
برنامه عمل ملی ممکن است برنامه‌های زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای تهیه نمایند. دو یا چند
کشور مبتلابه منطقه ممکن است برای تهیه برنامه مشترک به توافق برسند.
۲ - موارد مندرج در مواد (۵) و (۶) می‌بایستی با جرح و تعدیل مناسب در تهیه و
اجرای برنامه‌های مشترک منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای مدنظر قرار گیرد. به علاوه این برنامه‌ها
ممکن است شامل فعالیت‌های توسعه‌ای و تحقیقاتی اکو سیستم‌های انتخاب شده در
سرزمین‌های مبتلابه باشد.

۳ - در تهیه و اجرای برنامه‌های عمل زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک، کشورهای
مبتلابه منطقه باید موارد زیر را رعایت نمایند:

الف - با همکاری موسسات ملی باید اهداف ملی مربوط به بیابان‌زایی را به نحوی
مشخص نمایند که چنین برنامه‌ها و فعالیت‌های مرتبط با آنها بتواند از این طریق به طور موثر
اجرا گردد،

ب - ارزیابی ظرفیت‌های عملی و فعالیت‌های منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای و موسسات ملی

بسم تعالی

مربوط،

پ - ارزیابی برنامه‌های موجود مربوط به بیابان‌زایی در کشورهای منطقه و ارتباط آنها با برنامه عمل ملی.

ماده ۸ - هماهنگی برنامه‌های زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک بر اساس مواد (۱۶) تا (۱۹) کنوانسیون کشورها برای تهیه برنامه عمل زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و یا مشترک ممکن است کمیته هماهنگی متشکل از نمایندگان هر کشور مبتلابه را برای بازنگری پیشرفت بیابان‌زدایی، یکنواخت کردن برنامه‌های عمل ملی، پیشنهادهای در مراحل مختلف تهیه و اجرای برنامه عمل زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک و به‌عنوان مرکزی برای ارتقا و هماهنگی همکاریهای فنی تشکیل بدهند.

ماده ۹ - واجد شرایط نبودن برای دریافت کمکهای مالی برای اجرای برنامه‌های ملی، زیر منطقه‌ای و منطقه‌ای و مشترک، کشورهای پیشرفته مبتلابه، بر اساس این کنوانسیون واجد شرایط برای دریافت کمکهای مالی نیستند.

ماده ۱۰ - همکاری با سایر زیر مناطق و مناطق برنامه‌های زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و مشترک در منطقه شمال مدیترانه ممکن است با همکاری سایر زیر مناطق و مناطق بخصوص با کشورهای شمال آفریقا تهیه و اجرا شوند. لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و چهل ماده و چهار الحاقیه در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ یازدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ب.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی